

• 7
• 8
• 9
• 10
• 11
• 12
• 13
• 14
• 15
• 16
• 17

ՏԵՇԱ ՀԱՅՈՅ ՅՈՒԹԻՒՆ

Կերհուն առն Գարիգորի Մագիստրոսի ուղղափառ Խշանի:

ՈՐ

Ի Հայրապուել ՄԵ, Լ Զմիածնի ՏԱՆ
Եփրեմի ՄԵՂՆ ԿԹւղիկոսի ամ Հայոց:

Եւ ՚ի Պատրիարքուել ոքյ ԵՎՄ ՏԱՆ
Պատրիելի գերերջանիկ Առք Եպսի:

Կաև ՚ի Պատրիարքուել մեծի մայրաքը քը Եթս Առատանդնուազօլսոյ ՏԱՆ Կա
րապետի Եցրանաշորհ Արհե Եպսի:

Առոյ վեհափառ հրամանաւն՝

ՏՊԵ Ա. Ա.

Արդեամբք և ծախիւք առն ազգասիրի
և բարեպաշտի ակնեցի մհարի Յօհանեան մհարի Աբրահամ ամիրայի:

Յիւրում իսկ սե փական գործարանի:

Յամի ՏԱՆ 1825. Յունի 27:

՚ի Հասանփաշոյ լանն:

ԴԿՈՍԴԱՆԴՆՈՒԹՈՒՄ:

MAGISTERIUM HODORUM

՚ի չորեւ հորիւր և իննուն և չորս լուստ
 իննութեանս հոյոց՝ լինելո, իւ գրիգորէ
 մագիստրոսի՝ ուրդի Ա տոտիոց, ածողոհ իւ
 տօնի և դուի պաշտուանոց, եղեալ իւ
 յածողոհ քողոքին՝ ՚ի իոսագոտն
 բնուղօլիու

Ը ժամանակս բարեպաշտ և քրիս
 տոսապսակեալ արքային կոս
 տանդեայ մօնաւմախին՝ գտեալ զմեզ
 այր ոմն հագարացն, անուն կոչեցեալ
 մանազի, յոյժ հմուտ իսմայէլական
 դպրութեան, և ամ իմաստութեամբ
 պերճացեալ և վարժեալ, ՚ի տաղասա
 ցութիւնս և ՚ի հուտորութիւնս և ՚ի
 բանաստեղծութիւնս հզօր գոլով
 որ և պերճ և պաճոյճ շարամա
 նու

նութեամբ զգովասանականս , և զու-
 տիցն չափս , և զլշիռ բանից , հոմե-
 րական և պղատոնական գրեթէ ա-
 սել հարազատ պարտ վարկանիմք նոցա-
 որ և այժմ յեզիպտացւոց և 'ի բա-
 բիլացւոց թագանորաց յաղագս տա-
 ղասացութեան , յամի ամի ձիրս և
 պարգևս ընդունէր՝ և զայն առատա-
 պէս . և 'ի հումայեցւոց արքայից պատ-
 ուեալ աստիճանաւ , 'ի խոնարհագու-
 նէն հասանէ մինչեւ ցանդիպատըր
 կութեան պատիւ : Արդ՝ սորա բա-
 զում անուրս սկսեալ հուետորական
 հարցուածովք՝ փորձել զմեզ վասն բո-
 լոր բաղկացութեան , և որ ինչ իմաս-
 տից գիւտք . և դարձեալ մտացա-
 ծին և նորաստեղծ տարակուսանս ,
 առաջի արկանել մեզ ոչ պարապեր .
 և իբրու յայնմանէ ոչ կարէր ծած-
 կել ինչ՝ և կամ զանլուծանելիսն
 առաջի արկ սնել , այլ մանաւանդ
 իբրեւ զմանուկ այսր անդր յածեալ

իբ

իբրու խաղալեօք զհետ վրդովեալ
 վաղիւք իբրու ՚ի խնծորսն սուըն
 շանսն , անդամաբեկ վաղիւքն տատա
 նէի զնա : Ապա ՚ի բարձրագոյնսն իմն
 խորհուրդ ձեռնարկեալ , զանետա
 րանիչն մեր պարսաւէր . իբր եթէ
 նոքա ո՛չ գեղայարմար և չափաւոր բա
 նիւք զանետարանսն յարմարեալ յան
 գաւորեցին . ՚ի մի զի՞ծ յօդելով բո
 լորեալ ներբողական արհեստիւք , և
 մեծաւ գովասանութեամբ . դար
 ձեալ զմերս քամահէր ասելով . թէ
 ձեր սաղմոսքդ և գրեանքդ ո՛չ են
 ըստ պատշաճի , կամ ՚ի յանարտունն
 գրի , այլ աստ և անդ որպէս ժու
 ղովունն իմն . և հրաշցուցանելով
 և զարմանալիս առնելով զիւրեանց
 ուսուցչին գիրքն չքնաղացուցանէր .
 և ասէր թէ զարմանալի՛ է և ՚ի վեր
 քան զհրաշ :

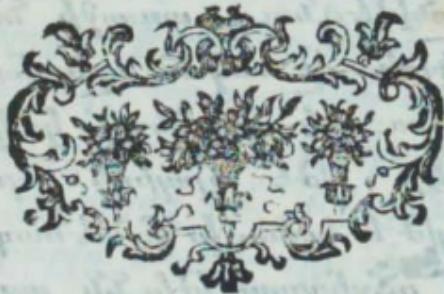
՚Ի անզի նա սկսեալ յալամայ մինչե
 ցինքն զամենայն միով յօդիւ գը-
 ծու

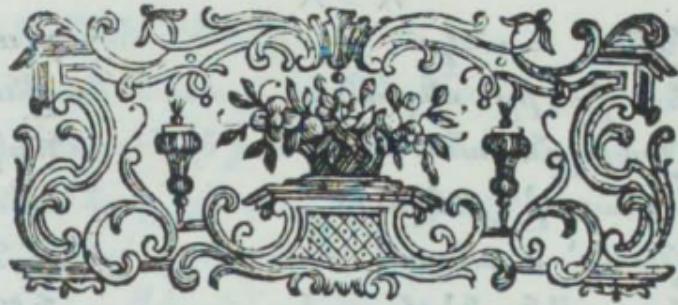
գծագրեւ ըստ խորհրդեանն . և ասէր
 թէ այս չափ տունս այս գրով , և
 այս չափ՝ այս անուն գրով . և զնոյն
 ասէր կարի՛ յաճախ յաճարտան բեւ
 րելով . զոր այժմ ասէմք ոչ ոք կարէ
 հնարեւ և ստեղծանեւ մինչև ցըւ
 տուն միւ ՚ Քանզի գժուարինէ զյաւ
 ռաջագոյն ասացեալսն օլորեւ և կաւ
 ցուցանեւ ՚ի մի յօդ . այլ ոչ է գրժ
 ուարին բանաստեղծացն զնորագոյննն
 և զինքնաստեղծան բնաբանսկանու
 թեամք և ուսումնականութեամք
 աստուածաբանեւ և կամ ներբողաւ
 կանս տաղասացութիւն չափեւ . սաւ
 կայն զայլոցն առասանութիւնք նաւ
 խուստ՝ գժուարաւ փոփոխինտ
 Ասկայն նորայն ՚ի տուչութենէ հու
 գւոյն տուաւ . զի նա զայսոսիկ ոգեաց
 տաղս միայօդ չափաւորւթեամք գծիւ
 Յայնժամ յուսալով իմ ՚ի հոգին ոք
 ՚ի տէր և արարիչ , և խնամիչ . և սկսայ
 ասեւ . եթէ ոչ մարդարեւութեան
 տեւ

տեսիլ՝ և ոչ նշանք՝ և ոչ արհեստք,
 այլ տաղասացութիւնք արաբացւոցն
 սովորաբար վարժաբանութեամբ մըր
 ցեալք՝ միայօդ առարտեալ գծին,
 զոր դուք գաֆիէ անուանէք. սակայն
 թէ համարիս զայս մարդարէական տե-
 սութիւն՝ զոր զքառասուն ամգրեաց,
 քառօրեայ գծագրեցից քեզ. յադա-
 մայ սկսեալ մինչեւ ցգալուստն կրկին,
 այնմ՝ որ ստեղծ զնա . և մատենագր-
 րեցից քեզ առանել ևս հրաշալի միով
 գծիւ յօդանորեալ նոյիւն՝ զոր գո-
 վէիր զնա: Իսկ նա բազում գրան-
 ՚ի մէջ բերեալ, Եթէ ոչ ես կարօղ
 առնել . և իբրև գրեցի զըօրս ա-
 ռուրս պարապեալ յամէ շնորհիւ այ,
 սկսայ ընթեռնուլ առաջի նմա . և
 այնուհետեւ ոչ սական զարմանս պա-
 տեաց զնա . և հեղձեալ կականմամբ
 հարցանէր, թէ ո՞րպիսի արհեստիւ
 զայս փոյթ և կանուխ մատենագրեցեր:
 Իսկ իմ զՃշմարտութիւնն ասացեալ .

Եթէ

Եթէ մեք քրիստոնեայքս յորժամ յա-
ղօթս կամք՝ հոգին որ հասանէ ՚ի թի-
կունս մեր, և զամ ծշմարտութիւ ու-
սուցանէ մեզ . և նորա զարհուրեալ
խոստովան եղեն՝ Եթէ մեծ է ածն
քրիստոնէից : Այլ և յաղագս հակա-
ռակութեն այն, համարձակեցայ գը-
րել զայս . քանզի նոքա մեծագոյն գով
ունին և պարծանա զգիրքն նորա յա-
ղագս գաֆիայի : Արդ՝ հռետորաց
մանկունք՝ զյիշատակ իմ գրիգորի ածա-
պահի կիտոնի և դուկի պալճառուն-
ոյ . ընդ նմին գրեցէք և յաղօթս յի-
շեցէք . և տէր տացէ ձեզ զշնորհս
ողորմութեան իւրոյ ամեն :

Ե ԾԵՆ ԳԱՐԴԱՎ

**Աստուածային ։ Հաքանչելի
նորա բա նին։**

Հըրաշալի անպատմե լին։

յամենայնի զարմանա լին։

Այն որ նըստին յերկինս երկ նից։

՚ի բարձրութի սերովեհ ին։

Լուսով ինքնամա տոյց։

պարածածկեալ անքըննե լին։

Դասուք անմարմնա կան։

օրհնաբանեալ անձառե լին։

Բատեղծօղ գոյից բո լոր։

ողք ՚ի ծածուկ վայրք երև ին։

Լ.

Անմահ՝ և անկա	բուտ.
քերովը էից՝ անբառե	լին:
Անակիզըն՝ անժամա	նակ.
և արարօղ՝ յաճիտե	նին:
Անքան՝ և անսահ	ման.
տէր ամենայն՝ եզրակա	նին:
<u>Ճ</u> Անեղ՝ անժամա	նակ.
ծայր ամենայն՝ ծայրագու	նին:
Անհաս՝ անկապտե	լի:
անզրառական՝ ՚ի հրամա	նին:
Անտարը՝ անպարա	գիր.
պառարաբար՝ խորհեցո	զին:
Անձրե՝ աննիւթա	կան.
անկերպարան՝ վարժեցո	զին:
Անման՝ աննըմա	նին.
իմանսալի՝ դասուց վե	ըին:
Անխառն՝ անտարու	ըոշ.
եռամասնեայ՝ մարմնակա	նին:
Անչափ՝ անգըճա	գիր.
ժամանսակեա՝ համարո	զին:
Անհարթ՝ անհառա	սար.
անհամեմատ՝ աննըմտ	նին:
	Ան

Անմասն՝ ՚ի բողոք	ըին.
բոլորն եղեալ՝ նըման մա	սին:
Անշարժ՝ ՚ի շարժո	զին.
շարժեալ յիւրմէ՝ բոլոր գոյ	ին:
Անկետ՝ յանդեցո	զին.
կետ ամենայն՝ յանդակա	նին:
Անվախճան՝ ՚ի վախճա	նին.
յորս երևեալքո՝ ապակա	նին:
Անտեսն՝ ՚ի տեսո	զին.
արժանացեալ՝ նըման մա	սին:
Անորակն՝ ՚ի քանա	կին.
տեսակն՝ ՚ի բաց՝ զատեալ՝ սե	ոին:
Անուր՝ ինքն ՚ի տեղ	ւոջ.
տարբերութեանց՝ ըն տարո	զին:
Անտեղի՝ տեղափո	խին.
մըտօք ըզ նա՝ գիտնակա	նին:
Անախտ՝ անոխա	կալ.
անյիշաչար՝ ըն դարձո	զին:
Անսուտ՝ յէակա	նին.
արդար յիւրոյ՝ սիրող բա	նին:
Ոչ առեալ՝ ոչ ըսկը	սեալ.
ոչ դադարեալ՝ ներգործո	զին.
	ՈՇ

Ա	Ես սկիզբն՝ ոչ մեծու	Թիւն.
Հ	ոչ կատարած՝ ինքնակա	լին.
Ե	Ա ձեւ՝ ոչ համե	մատ.
Հ	ոչ հանգունակ՝ մակակա	նին:
Ա	Ա նիւթ՝ ոչ բարձրու	Թիւն.
Հ	ոչ նըկատում՝ ըն տեսա	կին:
Ա	Ա փոխեալ՝ ոչ անբո	խեալ.
Հ	ոչ պակասեալ՝ կատարո	ղին:
Ա	Ա թուեալ՝ ոչ համա	րեալ.
Հ	ոչ բազմացեալ՝ մի իշխա	նին:
Ա	Ա տեարք՝ և ոչ աստ	ուածք.
Հ	և ոչ բաժին՝ մի արքայ	ին:
Ա	Ա միջոց՝ ոչ մեծու	Թիւն.
Հ	ոչ առաջին՝ միակա	նին:
Ա	Ա հատեալ՝ ոչ անջա	տեալ.
Հ	ոչ բաժանեալ՝ եռակա	նին:
Ա	Ա յառաջ՝ ոչ միջա	կին:
Հ	ոչ երեւեալ՝ ՚ի վախճա	նին:
Ա	Ա ներհակ՝ ոչ հակա	ռակ.
Հ	ոչ մաքառեալ՝ ընդ հզօ	րին:
Ա	Ա վայր՝ և ոչ սահ	ման.
Հ	ոչ երեսումն՝ ՚ի բոլո	րին:
	Ա	

ԱՇ բարձրութիւն՝ ոչ լայնու	թիւն.	թ
ոչ խորութիւն՝ անքանա	կին:	
ԱՇ բարկացեալ՝ ոչ սրբտմը	տեալ.	
ոչ զայրացեալ՝ անչար բա	րին:	
ԱՇ տրբտմեալ՝ ոչ պակա	սեալ.	
ոչ թափանցեալ՝ աննուա	զին:	
Ա. Ա. Բարի պատճառ բար	ւոյ.	
բարեաց խորհօղ՝ յոքնակա	նին:	
Սերօղ՝ բարի գոր	ծոց.	
բարեաց յառաջ՝ գոլ կամա	զին:	
Լոյս՝ ինքն առա	ջին:	
լուսոյ բերօղ՝ երկրորդ մա	սին:	
Ա. Բ. ըստեղծ՝ զերկին ՚ի	վեր.	
զերկիր ՚ի վայր՝ հաստատո	զին:	
՚Ի վերայ՝ բանին իւ	ըոյ.	
անտանելի՝ կառուցո	զին:	
Ա. յսպիսի՝ արուեստա	Հոր.	
շինօղ ձըգօղ՝ այն կամա	րին:	
՚Երմա՝ իսկ վայե-	լեր.	
սիւն ըլինել՝ այն խորա	նին:	
Եւ զարդոյ՝ պայծառ երկ	նից.	—
լուսանորացդ՝ որ միշտ վա	ռին:	
	Երկ	

Երկրի՝ ազգ ըստ ազ գի.
 գեղեցկութեամբն՝ որ յօրի նին;
 Անթիւ՝ սեր կենդա նեաց.
 ցամաքային՝ և ծովայ ին;
 Ուռչունք՝ Երկնից բար ձանց.
 անբաւ անչափ՝ ՚ի համա ըին;
 Արդ այս՝ անպատմե լի.
 գիտել մարդկան՝ որք որ կա մին;
 Այլ տընկոց՝ ծառից բու սոց.
 Երանց վիմաց՝ ՚ի յանտա ոին;
 Աւ հողմոց՝ ըրից նիւ թոց.
 տարերցդ ընթացք՝ որ կատա ըին;
 Ամպոց՝ տեղեալ ցօ զեալ.
 յերկիր բուսոցդ՝ որ աճե ցին;
 Արդ՝ պարտէ մեզ թո զուլ.
 բանին յառաջ զոր ասա ցին;
 Այլ քեզ՝ հաւանա կան.
 ունիմ ասել՝ զադին դրախ տին;
Կ Խօրհել՝ աստուածայ ին.
 անապականն՝ ըստեղծո զին;
 Ասել՝ բանիւ մի այն.
 կամելն գործ՝ կատարե ին.
 §ունկ

Տունկ՝ տեղապա	Ըոյր.
սաղարդացեալ՝ անթառա	մին:
Ա աղը՝ դալսրա	բոյս.
կանանցացեալ՝ ծաղկաւէ	տին:
Ա զբիւր՝ քաղցրաշա	շակ.
կաղկաջահոս՝ ՚ի վըտա	կին:
Օ սյս՝ արքայա	կան.
սահման կազմեալ՝ պարունա	կին:
Ա տեղծ՝ մարդ ՚ի հո	դոյ.
անտխտական՝ յիւր պատկե	րին:
Փ չեաց՝ հոգի շնոր	հաց.
իմանալի՝ հրեշտակայ	ին:
Յ երկուց՝ ընդդիմա	կաց.
ըստոյական՝ հողեղին	նին:
Կ ամաւ՝ կինն ՚ի կո	ղեն.
Խ ընդիր յիւրոյ՝ ազգակա	նին:
Օ սա՝ եդ ՚ի դրախ	տին.
Ե շինան բոլոր՝ դոյակա	նին:
Օ ամենայն՝ երկիր հնա	զանդ.
Ե դեալ անունս՝ անունանէ	ին:
Խ ունոց՝ երկնից տի	բել.
Ճ ըկանց ծովու՝ անդընդայ	ին:
	կեա

Աւանս՝ անախտա կանս,
 անմահութեան՝ անկարօ տին:
Պատուեր ետ՝ վասրն պըտ զոյն,
 չուտել անփորձ վասրն չա բին:
Վասրն այլոցն՝ առեալ հրա ման,
 աղդ ըստ ազգի՝ ճաշակէ ին:
Միւոյն՝ ՚ի գիտու թեան,
 ծառէն կենաց՝ հրաժարէ ին:
Վայ ՚ի դէպ՝ ժամու ու տելն,
 իւրեանց յած՝ մերձենայ ին:
Ռզմըտաւ՝ ածեալ չա բին,
 այն որ յառաջն՝ արուսե կին:
Վառեալ՝ իւր նախան ձու,
 արուեստաւոր՝ մեքենայ ին:

Ֆարտեալ՝ օձին ուն կան,
 կորըստական՝ օգնակա նին:

Մախանօքն՝ բանսարկ ունին,
 փաղաքշանօք՝ կեղծաւո ըին:
Ուտել՝ հաւանե ցան,
 յորմէ չուտել՝ հրաման ա ոին:

Յանցեան՝ խափանե ցին,
 զուխտն այ՝ ՚ի բաց կա ցին:

Բա

Բացան՝ և իմա	յան.
յորմէ անկան՝ տեսանէ	ին.
Փախեան՝ և թաքչէ	ին.
տերեւապատ՝ ըս ծածկէ	ին.
Ապա՝ անդ երե	կըս.
աստուածային՝ ձայն լըսէ	ին.
Երկիւղ՝ ոտնաձայ	նին.
ուրես ադամ՝ բարբառէ	ին.
Մի ՚ի մէնջ՝ եղեալ ա-	սեն.
այսպէս բանի՛ ըն հեգնէ	ին.
Խսկ զանէծ՝ ըս բարկու	թեան.
զօր ՚ի տեառնէ՝ ընդունէ	ին.
Յաւօք՝ և հեծու	թեամբ. Ղ
որդի մահու՝ վախճանէ	ին.
՚Ի բաց՝ կալ՚ի դրախ	տէն.
ընդ անասունս՝ Ճարակէ	ին.
Օ գեցեալ՝ մորթ պատմու	Ճան.
փառօք այնու՝ զարդարէ	ին.
Ես այսպէս հաւա	նիմ.
աստուածութեան՝ հակառա	կին.
Ուսեալ՝ պատճառ կե	նոց.
անասնական՝ ախտանայ	ին.

Եւ

Աւ մահու՝ վըմիու ա սեալ.
 որդէծնութեամբ՝ ըն երկնէ ին:
 ՚Իսկզբանն՝ իսկ երեւ եալ.
 մահու գործոյ՝ չար նախան ձին:
 Կային՝ եղբայրաս պան.
 զոր եօթն՝ վրէժս հատու ցին:
 ՞Ո կնի՝ այլ չարու թեան.
 մուրհակ առեալ անառա իին:
 Կանանց՝ ըն մոլու թեամբ.
 արքն ՚ի միմեանս՝ խառնա՛է ին:
 Եւ զգարձ փոխարի նին.
 յանձննս իւրեանց՝ ընդունէ ին:
 Յետ այսորիկ ջրա սոյզ.
 եղեալ ՚ի վայր՝ կործանէ ին:
Ճ ՚Կոյեանն՝ ՚ի տապա նին.
 միայն իւրոյն՝ պահպանէ ին:
 Եղեալ այս բազմա մեա.
 գարձեալ զած՝ մոռանայ ին:
 Կըուոց՝ ըն մոլու թեամբ.
 յարարողէն՝ արտակա ցին:
 Մերժեալ արաաքսէ ին.
 երկրպագեալ ստեղծուա ծին:
Ա. Հ.

Ա. յլ խորհուրդ՝ առեալ բա	նին.
աշտարակին՝ զոր շինէ	ին:
Ք ըով՝ միայն կա	բօղ.
գիտել զած՝ կասկածէ	ին:
Ա նդ խառնումն՝ ՚ի բարի	լօն.
իւրաքանչիւր՝ զայլ խօսէ	ին:
Ք ակեալ՝ զոր շինէ	ին.
Ըղբարձրութիւն՝ ամբարտա	կին,
Ա նդ եքեր՝ ոչ միա	բան. ՃՃ
Մինել ընդ այն՝ չար ժողո	վին:
Ա յս եղե՝ մինչե ցաբ	բամ:
՚ի մոռացումն՝ անկանէ	ին:
Յ էշեաց՝ տեր վերը	տին.
Ըզգործս իւրոյ՝ ձեռակեր	տին:
Երեի՝ աբրահա	մու.
նախ առաջին՝ բարեացն ա-	մին:
Երեց՝ ըս հազա	բաց.
մի հարիւրոց՝ ութսուն քա	ոին:
Ռալիատել՝ իւր հրամայ	է.
զազգըն սիրել՝ սեփակա	նին:
Երթալ՝ և պանդըն	տել.
տասանորդիւլ՝ յինքն դե	ին:

Դար

Ղարձեալ՝ այլ Երե	ին.
Հրեշտակապետն՝ ՚ի խորա	նին:
Ա՛ւետիս՝ մատուցա	ներ.
՚ի ծերութեան՝ ըն հասա	կին:
Արդի՝ լինել նը	մա.
զոր իսահակն՝ անուանե	ին:
<u>Ճ</u> ՚Ի կընոջէն՝ իւր սառայ	է.
՚ի ծերութեան՝ ժամանա	կին:
Արդ այս՝ Եղե նը	մա.
մինչ առ կաղնեան՝ ըն մամբրէ	ին:
Գալըն՝ հըրեշտա	կաց.
Երից անձանց՝ որք ճաշէ	ին:
Յորդ ՚ի հաց՝ և ՚ի կո	գի.
առ հիւրասեր՝ նահապե	տին:
Երթան՝ և հրասու	զեն.
Ըզ դիւասեր՝ պաշտօն չա	րին:
Զ գոմոր՝ ըն սողո	մեան.
Ըզ գիջութեան՝ առնամո	լին:
Զ զովո՝ միայն թո	զուն:
Վասըն խընդրոյ՝ իւր սիրո	զին:
Ա յլ ոչ գըտեալ հըն	զիւ.
չափ ՚ի նոսա՝ մաղթակա	նին:
	Փոր

Փորձէ՝	տէր	զաբըրա	Համ:
՚ի վեհագոյն՝	խոհակա		նին:
Առ դու՝	ըզ	իսա	Հակ:
ինձ պատարագ՝	՚ի սեղա		նին:
Գլուխեալ՝	աստ	իմն ա-	ըի.
և զօրաւոր՝	տիրասի		ըին:
Աչ տրտմեալ՝	ոչ	հոգ ա-	ծեալ:
խորհուրդ ըլուայ՝	իդակա		նին:
Ո՞ր՝ ըն	սառայ		ի.
՚ի ծերութեան՝	ժամանա		կին:
Ո՞իայն՝ հըզօրա			պէս.
բնութեամբ յաղթէ՝	մարմնակա		նին:
Առնու՝	զմանուկն	ընդ	իւր:
փայտ ՚ի վերայ՝	յանանա		կին:
Սուր՝	իւրըն	կազ	մեալ:
վասըն	մանկան՝	պատարա	գին:
Աստ	իմ բանըս՝	տըկարա	նայ:
ասել ըզ դառն՝	սարսափէ		լին:
Ո՞անկան՝	ըն	հարցո	դին:
ողորմելի՝	վասն	ոչխա	ըին:
Ա. յլ դթայ՝	հայրըն	վե	րին:
և զ՞դուշական՝	դառըն	կազ	մին:

Օ էլ

Ուղղերաց՝ ըն խոյն կա	խի.
խահակայ՝ փոխանա	կին:
<u>Ճ</u> Խնձ ՚ի բաց՝ թողուլ գը	նալ.
զայս չէ իմ կամ՝ անկատա	ըմն:
Բայց ասել՝ փոքր ՚ի շա	տէ.
որ չելանէ՝ բանն ՚ի կար	գին:
Յակովը՝ Եղեալ որ	Դի.
խահակայ՝ իւր ծառայ	ին:
Եղբայր՝ Եսանայ մե	ծին.
այլ կրտսերոյն՝ ծառայե	ցին:
(Օրհնեալ՝ զյակովը խահա	կայ.
զոր գողութեամբ՝ ըն խաին	ցին:
Որդի՝ Երկոտա	սան.
սրմա տուեալ՝ կանխագի	տին:
՚Ի քառից՝ առեալ կա	նանց,
խորհրդաբար՝ արժակա	նին:
Յերկուց՝ ըն լաբա	նու.
և ծառայիցն՝ որ մերձ կե	ցին:
Արդ գործ՝ աշխատու	թեան.
զոր առ սոսա՝ հասանէ	ին:
՚Օ առայել՝ անդ լաբա	նու.
անվարձահատ՝ արածէ	ին:

Պառ

Դառնայ՝ յակովը անդ-	ըեն. <u>ՃՃ</u>
ըստ բանի իւր՝ հըրամա	նին:
՚Ի դիմի՝ հարաւ եւ	սաւ.
զոր երկուցեալ՝ սարսափիէ	ին:
Առաքէ՝ նըմա ըն	ծայ.
վասրն սիրոյ՝ ուղեգար	ձին:
՞Ո այս՝ աղացե	լով.
պաղատանըս մաղթէ	ին:
՚Նետամուտ՝ լինի լո	բան.
վասրն դըստեր՝ դիագո	զին:
՚Աըստի՝ նա պատճա	ոէ.
իւր՝ ՚ի կանանց՝ կարգի լի	նին:
Եւ այսու՝ շիջուցա	նէ.
երթալ դարձեալ՝ ուստի եւ	կին:
՚Երթեալ՝ անդուստ յա	ռաջ.
ըսպանչելեաց՝ ըն հանդի	պին:
Եղեան՝ ՚ի հանդի	սի.
աստուածային՝ գօտէմար	տին:
Արի՝ գտեալ նը	մա.
Եւ ժուժկալեալ՝ հայրապէ	տին:
՚Ինի՝ իւր կաղա	նալ. <u>ՃԿ</u>
յամոլաջիլ՝ մի անդա	մին:
	կանդ

Աւանդնե՞՝ արձան վի	մին.
Իւղով օծեալ՝ սուրբ սեղա	նին:
Դաշնե՞՝ անուն տեղ	ւոյն.
աստուածատես՝ յորջորջէ	ին:
Տեսեալ՝ սանդուխք ըսւ	սոյ.
դուռըն բացեալ՝ իւր երկնայ	ին:
Աիրեաց՝ տէր ըզյա	կովը.
բէթէլ կոչեաց՝ ըզ սուրբ տե	զին:
Արդիքն՝ որ երթայ	ին.
՚ի լեառնակողմ՝ հարաւայ	ին:
Երթաղն՝ և բընա	կին.
և արածել՝ զիսաշինս հօ	տին:
Վի ոմն՝ ՚ի կըրսե	բացն.
որ ՚ի ծննդոցն՝ հըռաքէ	լին:
Յովսէփ՝ անուն եւ	զետը.
զոր առաւել՝ ըն սիրէ	ին:
Յեղբարս՝ իւր առա	քեալ.
զոր տեսութեանն՝ կարօտէ	ին:
Ճ Երթեալ՝ և հանդի	պեալ.
— իսմայելեան՝ վաճառէ	ին:
՚Ի գբոյ՝ անտի հա	նեալ.
որք յեգիպտոս՝ անցանէ	ին:
ՂԸ	Օ գե

Բ զգեստ՝ իւրըն ծաղ	կեայ,
տարեալ ծերոյն ցուցանէ	ին:
Պատճառ՝ եղեալ նը	մա:
գաղանակուր՝ ըզ պատա	նին:
Արդ զոր՝ աղետո ա-	սել:
պարտէ յառաջ՝ վասրն սո	ցին:
Բ զ հօր՝ ըն սուգ առ	նուլ:
կոծ՝ ի վերայ՝ իւր համբա	իին:
Խռէ զրդին՝ իւր վաճա	ռեալ:
՚ի յեգիպտոս՝ փարաւո	նին:
Սա յառաջ՝ երազա	տես:
եղեալ փառաց՝ իւր տեսո	զին:
՚Ի վերուստ՝ աղդեցու	թիւն:
Եղեռլ յոյտնէ՝ ՚ի գիշե	ըին:
Յանուրջ՝ ըս տեսու	թեան:
վասրն սովոյ՝ իւր գաւա	ռին:
Եւ ոչ ումեք պատ	մեալ.
բայց յովսեփայ՝ որ ՚ի բան	տին:
Օ որ ՚ի նա՝ վստահա	ցեալ:
վերակացու՝ ապարա	նին:
Օ այս միջոց՝ ըս հատա	նեմ:
Երկարութիւն՝ բանիս լի	նին:
	Օ էլ

Օ Եղբարց՝ ըն գալ առ նա.
 զգողանալ՝ ըն բաժա կին:
 Իզ գնել՝ ըն ցորե նոյն.
 զոր՝ ի նոսա՝ վաճառէ ին:
 Իզ գալ՝ ըն յակով բայ:
 սիրելն զնա՝ փարան նին:
 Օ մտանել՝ ըն յեգիպ տոս:
 Երկոտասան՝ պատանե կին:
 Եկեալ՝ անդ խրնդայ ին:
 ուրախութեամբ՝ մեծան կայ ին:
 Ափուցան՝ ծաւալե ցան:
 աձեալ յազդաց՝ յազդը ը ցին:
 Կախանձ եղեալ ազ գին:
 Եգիպտական՝ ընդ յուդայ ին:
Ճ (Օ րէնս՝ եղեալ չա ըին.
 մանկակոտոր՝ ոատակէ ին:
 Բառնալ՝ արուին բո ըր.
 ՚ի յարմատոյն՝ խրայէ լին:
 Խսկ զկնի՝ ամաց բաղ մաց:
 ըստ աւետեաց՝ ըն հրամա նին:
 Հնդից՝ ըն հարիւ ըից:
 յարաբարդեալն՝ թուակա նին:
 Ու

Ասկառուք՝ առաւել՝ լեալ.
 ՚ի միակին ըստ հարիւ ըին.
 Դանանի՝ մանուկ կոյ տառ.
 յիսրայէլէ՝ զետակա նին.
 Ծածկեալ՝ ըն թագըս տեամբ.
 որք զմանկունա՝ ըն բառնայ ին.
 Յուսով՝ հաւատա ցեալ.
 սքանչելեաց՝ ակն ունէ ին.
 Առեալ՝ տապանա կան.
 ՚ի խաղացեալ՝ գետն ընկե ցին.
 Յառաջ՝ ընտրեալ հո գին.
 պահպանական՝ մարգարէ ին.
 Արտաքս՝ ածեալ պա հեր. Մ
 ըզգուշացեալ՝ իւր տեսո զին.
 Ա. յլ եղեալ՝ պատճառ բա նին.
 որ սատակեաց՝ զեգիպտա ցին.
 Խաղեալ՝ ընդ աւա զով.
 աներևոյթ՝ կասկածէ ին.
 Յայտնի՝ եղեալ գոր ծոյն.
 իսկոյն ՚ի վրէժս՝ անկանէ ին.
 Խաղու՝ մովսէս եր թալ.
 անդրէն յաշխատրհ հարաւայ ին.
Պատ

Գատեալ՝ աղջիկ մի այն.
 տարակուսեալ՝ ՚ի ջըրհո թինա
 Խաշանց՝ իւրեանց հա նել.
 անդ ջուր միայն ոչ զօրէ ին:
 (Օգնեալ՝ իւր ձեռըն տու:
 Ընի օդիցն՝ որ ծարա ։ ին:
 Առեալ՝ իւր ՚ի կնու թիւն.
 յորմէ զգերսամ՝ ծընանէ ին:
 Անուն՝ անուանե լով:
 պանդուխտ յերկիր՝ օտար կո չին:
Ճ Առեալ՝ զհօտն եր թայ.
 ՚ի լեառնակողմ՝ արածէ ին:
 Յանկարծ՝ եկն հըն չիւն.
 ձայն ՚ի լեռնէ՝ անդ սինէ ին:
 Երգ՝ աստուածե զէն:
 բարբառ իւրոյ՝ անսուտ բա նին:
 Եկ՝ առիս ա մու.՝
 ես եմ ածն՝ յանիտե նին:
 Ան՝ աբրահամ մու.
 խահակայ՝ խորայէ լին:
 Լան՝ եմ յեռ թեան:
 որ միշտ ընդ հօր՝ յեակա նին:
110

Խօսի՝ անդ ընդ նը մա.
 ըզ հրաշալի՝ պատղամա նին;
 Առաքէ՝ ՚ի յեղիպ տոս.
 ՚ի փրկութիւն՝ իւր ժողովին;
 Երթայ՝ առ փարտ ան.
 ասէ նըմա ըստ՝ հրամա նին;
 Խստագեալ՝ փարտութօ նի.
 ընդ մալսէսի՝ հակառակ կին.
 Աստ չէ՝ պարտ քեզ առ ոել. մի
 ոճով եղեալն ըսքանչե լին.
 Բայց միայն՝ համառո տէլ.
 որ չելանէ՝ բանն ՚ի կար գին.
 Գետ՝ յարիւն դառ նայ.
 գորտիւ բոլորն՝ ապակա նին.
 Կարկուտ՝ յերկնից տե զեաց.
 ախտի բոլոր՝ խաղանար տին.
 Բազում՝ այլ նըշա նօք.
 աղգի աղգի՝ չարչարէ ին.
 Բազկնի՝ յամենայ նի.
 անդրանկածախ՝ ստուկէ ին.
 Եթող՝ ըզ ժողովուր դն.
 Երից առուրց՝ պատճառէ ին.
 Յա

Յսնօթ՝ առեալ ոս կին.
 արծաթ հանդերձ ըս մեծա գին:
Հրաման՝ ետուն եր թալ.
 իւրեանց տօնել ուր և կա մին:
Երթեալ՝ ժողովը գեանն.
 ընդ մովսէսի՝ Շահարօ նին:
Ա Ենդ կարմիր՝ ծովըն հեր մեալ.
 լիներ դիզան՝ ջուրքն կայ ին:
Ա'եղքեալ՝ մածեալ ու լորտք.
 խորոց երթեալ՝ պատառէ ին:
Լուցեալ՝ խարայէ լի.
 նոր օրհնութիւն՝ տեառն երգէ ին:
Թամպկան՝ մարիա մայ.
 որ ընդ նմա նոյն ասէ ին:
Օ փարանօն՝ հանդերձ կա ոօքն.
 հետամուտ լեալ սատակէ ին:
Օ երթալ՝ ըն յանա պատ.
 քառասնամեայ ժամանա կին:
Բզ հաց՝ հրեշտակայ ին.
 ըզ կերակուր՝ լորամար գին:
Բզ գեստ՝ պատմուճա նին.
 որ աճէին՝ հետ հասա կին:
Օ ազ

Օ աղբեւր՝ անդր՝ ի վի մի.
 զառատահոս՝ վլտակա նին:
 թաղից՝ զյաճախու թիւն.
 նշանակաց՝ որ լինէ ին:
 խորան՝ և առապա նակ. մի
 ըզ քերովեեք՝ ըն հովա նին:
 Աեղան՝ և աշտա նակ.
 ՚ի սրբութիւն՝ սերօքէ ին:
 Օ կամարն՝ և ըզ վա կամն.
 ըզ վարսակալն՝ ահարօ նին:
 Ռզ գեստ՝ ըն նըռնա ձե.
 պարառաբար՝ զանգակա նին:
 Ռզ խոյն Եօթնամաս նեայ.
 Երկոտատան՝ վեմ տախտա կին:
 Յելիցն՝ խորայէ լի.
 ըստ ռուբենայ՝ զբենիա մին:
 Կախս՝ օձ պըղըն ձի.
 Խածանողաց՝ ըն վիշա պին:
 Թաղից՝ յառաջքան զայս.
 որք յանցեալ՝ սատակէ ին:
 Եւ զտախտակ՝ ըն քարե զէն.
 զոր բարկացեալ՝ խորտակէ ին:
ԱԷ

Ա նոցա՝ այլ մովսե՝ սի.
 զոր յաստուծոյ՝ առեալ բե թին:
 Մ Եդեալ՝ կնիք օրի նացն:
 և անիծեալ՝ յանցաւո թին:
 Փոխի՝ այնուհե առատե. նին:
 ածատեան՝ այն ծերու նին:
 Ա թայն՝ նըմա գի տել:
 որ ստեղծեալն՝ յորովայ նին:
 Ա Եթող՝ անդ ժամա նել:
 որ հանգստեանն՝ էր հայրե նին:
 Ա յլ պատիւ՝ եղեալ նը մա.
 անդ՝ ի վերին՝ օթեվա նին:
 Եկեալ՝ իսրայե լի.
 Ըզ քառասուն՝ օր կոծե ին:
 Խ նդրեալ՝ օրէնը դիր:
 տալ ըզ յեսու՝ նաւեայ զոր դին:
 Ա ս կոյս՝ սուրբ և ա րի.
 արեգական՝ ըն դարձո զին:
 Ա մ իւրով՝ դայիսո նովն.
 զբիւր հազարա՝ ըն հարո զին:
 Հ առաջ՝ ըն լրտե սին:
 զինի այն որ՝ առաջնոր դին:
 Պ

Պիծակ՝ ըս զինա	կեց. մկ
Եղեալ քանան արտալա	ծին:
Յորդանան՝ անդրադար	ձի:
անդամանդեայք՝ ըն տապա	լին:
Եւ այլք՝ ըն զոր ա-	բար:
ամենայնի՝ այս հետեւ	ին:
Խաղու՝ դատաւու	բացն:
որք առ ած՝ մերձենայ	ին:
Անդ՝ զարմանա	լի:
Լինի սամփաօն՝ դատակեր	տին:
Ա. յլք՝ որ ՚ի սո	ցունց:
յեփթայայ՝ և բարա	գին:
Խաղից՝ քեզ յանուա	նէ:
անել բնաւ՝ զանբաւե	լին:
Յառաջ՝ երթալ փու	թով:
ասել որ ուշ՝ եդեալ կայ	ին:
Սաւուղ՝ ոմն ՚ի խըն	դիր:
Ելեալ իշոցն՝ որ կորու	սին:
Ա. մր՝ յաղթահա	սակ:
յազգատոհմէ՝ բենիա	մին:
(Օծեալ՝ զսա սամու	ել:
ըստ հրամանի՝ սուրբ տեսո	զին:

Ա-Ը

Ա Աթայ՝ կացուցա նել
 զրը խրայէլ ըն խնդրե ցին:
 Ա Եարևոք՝ զսա տուռ ղին:
 այլ ըստ կամաց՝ չար յուղո ղին:
 Խ Աղեալ զարգայն երկ նից,
 ժառայելով՝ մարմնակա նին:
 Ա Աղեալ՝ սա անցա որ,
 հեթանոսացն՝ ողորմե լին:
 Ք Բսու եղեալ դո վեկ.
 վասըն դաւթայ՝ իւր փեսայ ին:
 Ա Ել յորդին՝ իւր յովնա թան.
 ողորմութիւն՝ անօրի նին:
 Յ Յանցօղ՝ մեծի ուխ տին:
 Ի Կերակուրս՝ ընթացո ղին:
 Ս Սառնայր՝ յիսրայէ լէ.
 դաւիթ նորա փոխանոր դին:
 Ա Աղեալ՝ այր աստու ծոյ
 բոլոր կամաց՝ իւր հաճո ղին:
 Մ Զ Օ այս՝ իւր վկայու թիւն:
 Եղեալ բոլոր՝ ժողովը դին:
 Գ Հըսի զորդի յես սեայ.
 ըստ իմ կամաց՝ յամենայ նին:
 Ս Ս

Աս՝ զերգ սաղմո	սաց.
կարգին ասաց՝ ըստ կանո	նին:
Պարուք՝ և տասնա	զեօք.
զոր յասափն՝ անո՞ւանէ	ին:
Բազում՝ գործս արու	թեան.
Եցոյց յազգէն՝ սա յուդայ	ին:
Իզկնի՝ յանցանե	լոյն.
զուրիայի՝ ճանապար	հին:
Առեալ՝ զայրն ամու	սին.
զսողումօն ծընանէ	ին:
Ենցայց՝ այժմ ըզ սո	քօք.
ոմանք՝ ի մէնջ՝ տարակու	սին:
Ազբայ՝ կայ սողո	մօն.
անդ հայրենի՝ իւր վիճա	կին:
Բոլոր՝ իսրայէ	լի.
Երկոտասան՝ գաւազա	նին:
Լշանի՝ այր իմաս	տուն. <u>Մ</u>
Խոհեմ հզօր՝ զարմանա	լին:
Շ ինէ՝ տուն աստու	ծոյ.
տաճար մեծի՝ սուրբ արքայ	ին:
Հրաշոլի՝ ըստանչե	լի.
բիւր հազարաց՝ ճարտարե	լին:
	(ըէ)

Օրենք՝ խորհըրդա կան.
 քառասնամեայ՝ կատարէ ին;
 Այս եղեալ՝ իմաստա սէր.
 Երգոյն երգոց՝ ըն նուա գին;
 Դուդիրս՝ իւր առա կացն.
 ունայնութեանց՝ ՚ի միա սին;
 Խորհուրդ՝ եկեղեց ոյ.
 յառաջագոյն՝ մարգարէ ին;
 Ըզենի՝ սորա ե զեալ.
 օրգիք յերկուս՝ պատառէ ին;
 Այսկաւ՝ մի ժամա նակ.
 եղեկիա՝ բարեպաշ աին;
 Եզղւ՝ տէր ընդ նը մա.
 զոր սաբաւօթն՝ անուանէ ին;
Հարձաւ՝ ակն տուըն ջւան.
 ըստ եսայեայ՝ մարգարէ ին;
 Տուաւ՝ կենդանու թիւն.
 ամըս հընդից՝ երից մա սին;
 ԱՇ թողից՝ զանիրա ին.
 զըռախակայ՝ պատգամա նին;
 Ըզգոլ՝ ըն բանա կին.
 որք ըզ սիօն՝ պաշարէ ին;
Օ որ

Օ զր յայն՝ ըմ գիշե	բի.
բիւրս բիւրոց՝ սատակե	ին.
Յետ՝ այսորիկ յան	ցեալ.
ազգն դասելծեայ՝ պատուիրա	նին.
'ի բաց՝ կալ'ի տեառ	նէ.
'ի մարդարես՝ ձեռնարկե	ին.
Մահու՝ կոտորե	ին.
զոմանս ՚ի բաց՝ հալածե	ին.
Օ ոման՝ ըս սըզո	ցեալ.
վերուստ ՚ի վայր՝ հատանե	ին.
Օ օրէնս՝ այպանե	ին.
բանս առ ած՝ բարբառե	ին.
Կանանց՝ ըն մոլու	թետմբ. <u>յժ</u>
կուապաշտութիւն՝ ածեալ	մուծին.
Օ ըինաց՝ ըն մոլուե	սի.
հեգնաբանեալ՝ բամբասե	ին.
Մատեառ՝ անոդ եղի	ա.
կապեաց զերկինս՝ երիցս աշ	մին.
Ա եցիցս՝ ամսոց բար	գեալ.
եռամասնեայ՝ երկակա	նին.
Եղե՛ ոյր ողոր	մել.
ածազան՝ մարդարե	ին.
	լ ը

Ա	ըծեալ՝ կառուց փա	խեան.
և	բահաղուն՝ տապալէ	ին:
Ա	սեալ՝ սուր երկսայ	ըի.
	օրինական՝ նախանձո	տին:
Հ	եղու՝ զարիւն պըդ	ծոյն.
՚ի	յանդիման՝ ժողովը	դին:
Դ	արձեալ՝ յիսունքն եւ	կին.
զոր	հրասուզեալ՝ մեռանէ	ին:
Լ	միւսն՝ որպէս յա	ռաջ.
՚ի	բարբառոյ՝ հրեշտակայ	ին:
<u>յի</u>	<u>Չոգան՝ այնուհե</u>	տե.
ըզյորդանան՝ պատառէ		ին:
Մ	աշկեակն՝ իւր մաքրա	ծոյն.
որ	ըզ հազարս՝ ըն չափէ	ին.
Գ	առ՝ կառուց վե	ըին.
ըզ	մարդարէն՝ ամբառնայ	ին:
Տ	եսլեանն՝ եղիսէ	ի.
արժանացեալ՝ հոգւոյն կըր		կին:
Ռ	զկնի՝ այպանո	զայ.
անհաւստից՝ մանկերա		մին:
Ա	ընտակ՝ ել ասո	զացն.
որք	տարակոյո՝ վարկանէ	ին:
		Ա. Ը

Արջ՝ Ել յանտա	ուե.
Ճմարտութեան՝ ըն վըկայ	ին.
Չ ազգն՝ անհաւա	տից,
փոյթ ընդ փոյթ՝ կործանէ	ին.
Այլ մանկան՝ այրւոյն կե	նաց.
պատճառ վըկայ՝ առհաւատ	չին.
Արդ Երթեալ՝ ՚ի բարի	լօն.
ազգ ըստ ազգաց՝ գերի վա	բին.
Ոմանց՝ գոլ աւե	բել. յլ
անդր տիրել՝ քաղղեա	յին.
Գերեալ՝ անդ մարդա	ըւ.
զոր դանիելն՝ անուանէ	ին.
Երից՝ լինել ման	կանցն.
որ որբութեամբ՝ սընանէ	ին.
Կանգնեալ՝ անդըր պատ	կեր.
քառակուսի՝ ոսկեպա	տին.
Արքայն՝ քաղղեաց	ւոց.
զոր բաղտասար՝ յորջորջե	ին.
Ա առեալ՝ հուր ՚ի դաշ	տին.
որթախայտիւք՝ ատրուշա	նին.
Ազդ՝ Եղե հըն	չիւն.
արքայական՝ ըն հրամա	նին.
	Եւ

Արթալ՝ ամենե՝ ցուն.
 Երկրպագել՝ իւր պատկե՝ ըն:
 Անդ արիք՝ ըն խրոխտա ցեալ.
 Ընդ արքային՝ մաքառե՝ ին:
 Երից՝ ըն պատա նեաց,
 Միսրայիլէ՝ որք Երե ին.
Ա Անկեալ՝ յոտս արքայ ին.
 Շ Խոնարհեալ՝ ծունը արձա նին:
 Կապեալ՝ լինել ձե ոօք.
 Ոտնակապօք՝ մեքենայ ին:
 ՚ Ա մէջ՝ հնոցին ան կեալ.
 աղաղակեալ՝ զայս ասե՝ ին:
 Յօղեա՝ ողորմու թեամբ.
 շիջուցանել՝ ըզբոց հընո ցին:
 Փրկեա՝ ըսքանչե՝ լեօք.
 պատկառեց՛՝ զքաղդեա ցին:
 Յանկարծ՝ դալ հրեշտա կին.
 Խորանաձե՝ կամարա նին:
 Յերից՝ ըս բաժա նեալ.
 մինն ՚ի միջին՝ անծախե՝ լին:
 Եւ բոց՝ ըն բարձրա ցեալ.
 վաթմնականգնեայ՝ պարառո զին:
Ա

Ի՞նցեալ՝ շուրջ ըզնո	քօք.
քաղդէացիք՝ տոչորէ	բն:
Ե՞նթեալ՝ դանիէ	լվ.
յառաջասաց՝ կանխագի	տին:
՚Ի գետ՝ ըն քոքա	ըայ. <u>յձ</u>
ըցնատարած՝ այն տեսո	ղին:
Բազում՝ սրմա յայտ	նեալ.
ածային՝ ըն խորհըր	դին:
՚Ի լեռնէ՝ առանց ձե	ոին.
Հատեալ վիմին՝ կարծրագու	նին:
Խողից՝ քեզ յայդ վայ	րի.
ըզնախասաց՝ առասա	նին:
Վանդի ուշ՝ եղեալ եր	թամ.
առ տնօրինեալ՝ հանդիսա	նին:
Եհաս՝ լրումն օրի	նացն.
և անիծից՝ նախաստեղ	ծին:
Իջեալ՝ հրեշտակ յերկ	նից.
որ առետեաց՝ սրբոյ կու	սին:
Լնարատ՝ մարիա	մու.
ամէնօրհնեալ՝ ածած-	նին:
Ուրախ լեր ասէ տեր ընդ	քեզ.
և հոգին սուրբ՝ քեզ հովա	նին:
	՚Վա

| Գ.

Աս ընդ բանս՝ ըն զարհու թեալ.
 ըսքանչելի՝ անվորձ բա նին;
Ո է արդ՝ ինձ այս լի նին;
 անգիտական՝ մարմնակա նին;
Ու է մնամ՝ ես ՚ի սքան շանս.
 ոչ հեռանամ՝ կատարմա նին;
Ո է անհընար՝ է ինձ լի նել.
 մայր աստուծոյ՝ անհաս բա նին;
Ի ինի՝ ձայն երկնայ ին.
 գաբրիելի՝ պետակա նին;
Ի քեն՝ ծնանելոց է.
 ՚ի քաղաքի՝ տեառն դաւ թին;
Գ լնաց՝ անդ մարի ամ,
 առ յովսէփ այրն՝ որ անուա նին;
Ա զու եղե՝ զաքարի այ.
 ՚ի խորանին՝ պատարա գին;
Հ րեշտակ՝ տեառն երե ի.
 որ ՚ի սպասու՝ կայ առա ջին;
Ա բախ՝ լեր ծերու նի.
 որդի լինի՝ քեզ ըղձա լին;
Կ ըշանաց՝ ըն հաւա տա.
 եղիտաբեթ՝ աղդակա նին;

ԵՐ

Երթայ՝ 'ի լեառնա	կողմն. <u>յէ</u>
'ի տեսանել՝ զըսքանց	լին:
Ողջն՝ տուեալ մի	մեանց.
Երկրպագեալ՝ յորովայ	նին:
Որդի՝ զաքարի	այ.
Խայտայր՝ մանուկն յարդան	դին:
Եղեալ՝ մանուկ ծը	նաւ.
զոր յովհաննէս' անուաննէ	ին:
Բացաւ՝ զաքարի	այ.
զոր յաւետիս՝ ըն կապե-	ցին:
Ուղիղ բարբառ՝ ձայնիւ խօ	սէր.
որպէս յառաջն՝ 'ի տաճա	րին:
Ելին՝ աւուրս ան	ցին.
այն իննամսեայ՝ ժամանա	կին:
Յովսէփ՝ եղեալ մտա	վարժ.
անգիտանայր՝ մեծ խորհըր	դին:
Հըրեշտակ՝ տեառն երև	ի.
հրաման առեալ՝ տարակու	սին:
Երթ՝ 'ի բեթղէ	հէմ.
որպէս և գրեալ՝ նահապե-	տին:
իքէն՝ է ինձ իշ	խան. <u>յէ</u>
որ յարդարօղն՝ իպայէ	լին:
	ՊԱ

Վաշնան՝ ՚ի միա	սին.
իջևանին՝ ՚ի սուրբ յայ	ըին:
Նանանի՝ յիսուս փրկ	կիչ.
տէր և օծեալ՝ ՚ի քաղա	քին:
Դաշտայ՝ իւր ծընո	ղին.
և յարմատոյ՝ անդ յեսսէ	ին:
Խջեալ՝ հրեշտակա	պետն:
բազմութեամբըն՝ բոլոր գըն	դին:
Երգեն՝ զիառս աստու	ծոյ.
և օրհնութիւն՝ առաքո	ղին:
Զայնակից՝ լինին հռ	վիւքն.
ըզհաշտութիւն՝ մեզ հայցե	ին:
Աստղ՝ ըն գուշա	կեալ.
զոր մարդարեք՝ նախ ասէ	ին:
Խկեալ՝ կայր ՚ի վե	բայ.
ուրեր մանուկ՝ ածոր	դին:
Անգք՝ յարեւե	լից.
առեալ հրաման՝ ընծայ բե	ըին:
<u>ՀՂ</u> Ասկի՝ զայն և կընդ	բուկ.
զըմուռ իւրոյ՝ խորհըրդա	ծին:
Խրիցս՝ իմանա	լի.
ածային՝ և արքայ	ին:
	ՈՒիւ

Արիւսոյն՝ առանեւ	Եալ.
՚ի գուշակում՝ ըն պատա	նին:
Երկիր՝ պազեալ նը	մա•
ըղպառարագս՝ ըն մատու	ցին:
Հրաման՝ առեալ անդ	բէն.
Երթալ յաշխարհն՝ ուստի եւ	կին:
Այախանձեալ՝ հերովդէ	ին:
որպէս և գրեալ՝ ՚ի սուրբ տա	ոին:
Շրպէս հուր՝ բորբոքե	ցան.
Հընարանոր՝ սուտ հանձա	ըին:
Հարցեալ՝ մարգարէ	ից.
նախ ասացեալ՝ կտակարա	նին:
Ուր՝ ասէ ծնա	նի.
յիսուս փրկիչ՝ յազգէ դան	թին:
Ուսեալ՝ ՚ի բեթղզէ	հէմ:
ասէն ՚ի տան՝ ըն յուդայ	ին:
Առաքէ՝ անդ կոտո	ըել. ն
զանկունսն անջաղի՝ Երկեմե	նին:
Օ որ յառաջն՝ էր գուշա	կեալ.
հրեշտակապետ՝ ըն յովսէ	վին:
Երթալ՝ ՚ի յեգիպ	տոս.
Հանդերձ մանկամբ՝ մանուե	լին:
	Ուո

Աւստի՞ դարձեալ կո Ե.
 յեգիպտոսէ՝ իւր սիլէ լին:
 | ընուլ՝ յառաջա գոյն:
 ըզ կանխասաց՝ մարդարիէ ին:
 Կոչել՝ յեգիպտո սէ.
 զորդին փառաց՝ համագոյ ին:
 Յառաջ՝ քան զայս եւ զեալ:
 որ ութօրեայ՝ թըլիատէ ին:
 Երթեալ՝ քառասնօ բեայ:
 ըզ տաճարին՝ դուռըն բա ցին:
 'Արմա՝ մատուցա նել:
 հօր զեակից՝ բանն անե զին:
 'Ի գիրկս՝ առ ծերու նին:
 ածորդւով՝ ըն ցընծայ ին:
 ՆԺ Ի րձակիլ՝ 'ի կապա նաց:
 — հայցէ մարմնոյն՝ իւր կապո զին:
 Տեսեալ՝ աճաց իւ բոց:
 ըզ փըրկութիւն՝ յաւիտէ նին:
 (Օ)ծեալ՝ այնուհե տեւ.
 և զօրանայր՝ 'ի սուրբ հո գին:
 ՈՒ ունիմ՝ քեզ այլ աւ սել:
 ըզ ժամանակ՝ երեմնա մին:

ՄԴ

Արեան՝ ըզ բարու	թիւն.
Եռամասնեայ՝ ժամանա	կին:
Շ ընորհս՝ խաղաղու	թեան.
որ ՚ի յաշխարհ՝ ըն ծառա	լին:
Խոկ ըզ կնի՝ պյաքան ա-	մաց.
զոր վերագոյն՝ մեզ ասա	ցին:
Եղե՝ բանն աստու	ծոյ.
առ յովհաննես՝ յանապա	տին:
Քարոզել՝ ըզ թողու	թիւն.
ապաշխարել՝ զոր գործե	ցին:
Վըկրտել ջրով՝ յորդանա	նու.
՚ի թողու թիւն՝ ազատե-	ցին:
Բազմաց՝ գոլ այսպի	սեաց. <u>նի</u>
որոց մահու՝ պարտօնիա	նին:
Ոմանց՝ յանդիմա	նեալ.
ծընունդք իժից՝ որ վախչե	ին:
Ռարեք՝ այսուհե	տե.
պըտուղ կենաց՝ յանդիտե	նին:
Եւ մի՝ ասեք լի	նել.
աբրահամու՝ որդիք մե	ծին:
Կ սրօղ՝ է տէր հա	նել.
՚ի յապառաժ՝ դիմաց որ	դին:
	Այս

Այս եղե՛քան տեսու	թեան.
զոր հեթանոսք՝ ձեռնարկէ	ին:
Յանկարծ՝ եղել լի	նել.
մեսիային՝ գալ ընդ նո	սին:
Ոկրտիլ՝ ՚ի յորդա	նան.
՚ի յովհաննու՝ կարապե	տին:
Եւ ոչ գիտեր ըզ	նա.
զոր ՚ի յառաջ՝ նախ ասէ	ին:
Հոգին՝ տուրբ երե	ի.
աղանակերպ՝ մարմնակա	նին:
<u>Ն</u> Ճանայն՝ եղեալ յամ	պոյն.
դա է որդին իմ սիրե	լին:
Ծանեաւ՝ զայն յովհան	նես.
և հրաժարեր՝ սարսափէ	լին:
Պարտ՝ է ինձ ՚ի	քեն.
տէր մըկրտիլ՝ յամենայ	նի:
Տուեալ՝ պատասխա	նի.
յիսուս նմա՝ զոր հաւա	նին:
Խօսյլ տուր ինձ լը	նուլ.
ըզ նախասաց՝ մարդարե	ին:
Ո որ և յառաջ՝ ինձ ասա	ցին.
՚ի հրաշալի՝ կտակարա	նին:
	՚ի

՚Ի ջուրան՝ իջեալ մաք	ըիս.
՚ի յորդանան՝ իւր ստեղծո	զին:
իսոնարհի՝ իւր ծառայ	ին:
որում հրեշտակք՝ երկրպա	գին:
՚Ն աղխի՝ գլուխ վիշտ	պին:
որ մաքառեր՝ գարշապա	ըին:
Լնդ ձայն տն՝ ՚ի վերայ	ջուրց.
և որոտումն՝ առտուածայ	ին:
Գալքէ՝ ՚ի սուրբ տա	ոին:
՚ի սքանչելին՝ իւր տախտա	կին:
Լնդ ելեալ՝ ՚ի ջրոյ ան	տի:
բանայ նմա՝ երկին վե	ըին:
Եւ ձայն՝ անդուստ ե	զեալ:
գառն այ՝ անուանէ	ին:
Երթայ՝ նա յանա	պատ.
քառասնօրեայ՝ ժամանա	կին:
Փողձի՝ ՚ի բանսարկ	ուեն.
Երիցո առեալ՝ զպատասխա	նին:
ՅԵտ՝ եհան զար	կոյց.
մատեան հրեշտակք՝ և պաշտէ	ին:
Եկեալ՝ ՚ի հարսա	նիմ:
որ արարեալ՝ զջուրն ՚ի դի	նին:

Ընտ

Բնտրէ՝ իւր աշա կերտու,
 Երկոտասամնօ՝ ըստ խորհըր դին:
Տայ, իշխանու թիւն.
 Վոյիսէ՝ զիւրեանց՝ անուանա նին:
Առաքէ՝ յաշխարհ եր թալ.
 Երկուս երկուս՝ ըստ պատե հին:
Նծ **Ար թէ նեղ՝ ինչ հասա նիւ:**
 օգնել կարէ՝ իւր ընկե ըին:
 Փրչեաց՝ հոգի շնոր հաց.
 Եհան զանէծս՝ ըն հայրէ նին:
 Երթայք՝ մըլլըռտե ցէք.
 'Ի հայր յորդի՝ 'Ի սուրբ հո դին:
 Եւ մի՝ արծաթ առ նուք.
 Ես տամ անգին՝ զառատ բա նին:
 Դինք՝ ձեռն ՚ի վե րայ.
 բըժշկեցէք՝ զիիւանդա նին:
 Բանիւ՝ ասէք դի ւաց.
 Ես սաստեցէք՝ լւգէօ նին:
 'Ի զատ՝ կալ՝ ի մար դոյ.
 յիս հաւատովք՝ պաշտօնէ ին:
Ասացէք՝ քարոզե ցէք.
 զիմ լուծն քաղցր՝ ու զփոքրո դին:
ՄՇ

ԱՌ կայք՝ ՚ի թաքըս տիւ.
 ՚ի դուք վախէք՝ յարդար բա նին;
 ՚ի ուք՝ էք աղ երկ ըիւ. նին;
 անհամութեան՝ որ համե մին;
 ՚ի ուք լոյս՝ էք աշխար հիւ. նկ
 ՚ի խաւարին՝ որք նըստէ ին;
 Աւ երթայք՝ ուրեք մը տէք.
 ու զձեր ողջոյն՝ ըն ընդու նին;
 Բանիւ՝ զայն կապէ ցէք.
 սոդոմ առ այն՝ լինի դիւ ըին;
 Եւ ըզ փոշին՝ ոտից ձե ըոց.
 Թօթափեսչիք՝ երեմա նին;
 Երթայք՝ անտի յա ուաջ.
 քաղաք այլ շատ՝ կայ չհատա նին;
 Երդ իջաւ՝ ՚ի տտիա ըակ.
 տեղի նոքօք՝ առանձնա կին;
 Եսաց՝ զերանու թիւն.
 ածաւանդ՝ ինըն բա նին;
 Ենդ սկինզեն՝ արար շնոր հաց.
 առատատուր՝ իւր պարգե ին;
 Օրենս՝ իշխանսա բար.
 ընուշ յառաջ՝ ըզ մովսէ սին;
 ՚ոդ

Հոգւով՝ իւր հեզայ ին.
 բառնալ՝ ի բաց՝ զըստուներա նին.
Անդ բորոտք՝ ըն մաքրէ ին.
 ախտաժետեալք՝ ըն սրբքէ ին.
Անդ դեք՝ ըն սարսէ ին.
 սանդարամետք՝ դըղըրդէ ին.
Անդ կաղք՝ ըն վազէ ին.
 կոյքըըն բացեալ՝ տեսանէ ին.
Անդ արեան՝ գետք կոպէ ին.
 ՚ի մերձենալ՝ ըն քըղան ցին.
Այլև՝ մանուկն այ ըին.
 մեռեալ տուան՝ իւր ծընո զին.
Այն որ ծառայ՝ պետակա նին.
 որ հարիւրիցն՝ իւր առա զին.
 Ռանիւ՝ ըն բըժըշ կին.
 ՚ի հաւատոց՝ ըն խընդրո զին.
Անդ խուլք՝ ըն լըսէ ին.
 համերքն ուղիղ՝ բարբառէ ին.
Անդ ծովու՝ սարսէալ կա պեալ.
 ալիքն ՚ի վար՝ շիջանէ ին.
Անդ ննջէր՝ ՚ի խելս նա չին.
 ՚ի խորագոյնա՝ ըն վարո զին.
Անդ

Անդ հոդի՝ տուեալ նո	յա.
որ հաւատովք՝ զօրանայ	ինս.
Անդ երբեմն՝ սյլ առա	քեր.
գընալ՚ի ծով՝ կարթս ընկե	ցինս.
Անդ ՚ի խորոց՝ հանին սա	տերս.
ոսկի ետուն՝ պահանջո	զինս.
Անդ ձրկունք՝ ըն հնազան	դին.
պատին՝ դընեն՝ առաքո	զինս.
Անդ զօրաց՝ լէգեօ	նին. <u>նձ</u>
խոստավանիլ՝ զածոր	դինս.
Անդ անկեալ՝ յոտս աղա	չեն.
դիտեմք ըզ քեզ՝ տէրըդ վե	րինս.
Անդ շըրջեր՝ խոզս արօ	տի.
անթին՝ անչափ՝ երամա	կինս.
Անդ յողոք՝ իւրեանց յու	զեն.
երթեալ ՚ի յայն՝ մրտանէ	ինս.
Անտի՝ այլ գընա	ցեալ.
՚ի ծով հեղձան՝ անդընդայ	ինս.
Անդ կապեաց՝ ըզ լէգե	օն.
հանդերձ իւրով՝ զօրակա	նինս.
Անդ երթեալ՝ կին ասո	րի.
ոնն ՚ի յաղգե՝ վիհւնիկա	ցինս.
	Կախ

Կյախ շուն՝ զինքն անուա	նէ.
յետոյ լրսէ՝ զպատասխա	նին:
Առնէ՝ զինքն արժա	նի.
իւր բարութեանն՝ ՚ի սեղա	նին:
Դաիպի՝ իւր հարցո	զին.
ողորմութեան՝ ըն յուզո	զին:
<u>նդ</u> Պաստեր՝ ըն միա	մօր.
ախտացելոյ՝ դիւահա	ըին:
Ունիմ՝ աստ քեղ աւ	սել.
զողորմութիւն՝ բարերա	ըին:
Ռզ մեծ՝ իւր գըմու	թիւն.
առ հողանիւթ՝ ըստեղծուա	ծին:
Մինչեր՝ յանապա	տին.
բիւր հազարաց՝ առնա կայ	ին:
Բաշխեր՝ տայր կերա	կուր.
բազմեցելոցն՝ ՚ի խորա	նին:
՚ի հընդից՝ նըկանա	կացն.
Շերկուց ձկանցն՝ առաւե	լոյր:
Տաս՝ ըն սակա	ոի.
Երկոտասան՝ զանբիւղ լը	ցին:
՚ի բազմաց՝ երախա	նացն.
որ ՚ի դալար՝ խոտոյն կայ	ին:

Լոյր

Այսպիսի՝ առատա	նայ.
Հացըն կենաց՝ արարո	զեն:
Ո՞հեղեալ՝ մին արժա	նի.
բեկեալ հացին՝ այն պատա	ուն:
Կենաց՝ իւր բաժա	կին.
անմահութեան՝ ըն թոշա	կին:
Գիտես՝ զանդամա	լոյծն.
որ ըզ ցուոց՝ ըն կախե	ցին:
Կամ ըզ միւս՝ ըն բազմա	մեայ.
զոր եր կապեալ՝ սատանայ	ին:
Բզ կապեալ՝ համբ ՚ի մօ	ըէ.
ըզ խուլ ականջք՝ ըն լըստ	զին:
Կամ զեկեալն՝ ՚ի տեսու	թիւն.
որ հնար եղիտ՝ կարճ հասա	կին:
Կամ զայն՝ որ ձանա	չէր.
մինչդեռ նստելն՝ առ թըզե	նին:
Յայլ վայրի՝ քեզ ասա	ցից.
ըզ մեծամեծ՝ հրաշագոր	ծին:
Բստ կարդի՝ սըրբոյ տա	ոին.
որպէս ասէ՝ մատթէռ	սին:
Ո իւր անհատ՝ ըսբանչ	լիքն.
անդառելի՝ նըշանա	նին:
	Յետ

Յետ այսորիկ յայտ	նի.
ածային՝ աշակեր	տին:
<u>Հ</u> րդոց՝ ըն զեբե	դեայ.
և պետրոսի՝ անշարժ վի	մին:
Դլեառ՝ ըն թափօ	բեայ.
՚ի բարձրունակ՝ դիտանո	ցին:
Եղե՛ ամպ հովա	նի.
ձայն ՚ի լուսոյն՝ հայրակա	նին:
<u>Ա</u> սէ՝ այլ զառա	ջին:
զոր ընդ սըրբոյ՝ կարապե	տին:
Այդ՝ է իմ որ	դին:
զոր հաճեցայ՝ և սիրե	ցի:
Դըմա՝ դուք լուա	ըուք.
զոր ինչ ասէ՝ ըընդ ձեզ լսօ	սի:
Անտանօր՝ ոչ բաւէ	ին:
՚ի մեծ լուսոյն՝ զարհուրէ	ին:
Առվսէս՝ և եղի	ա.
Եկեալ վըկայ՝ ՚ի հրամա	նին:
Լենդանեաց՝ և մեռե	լոց.
Իշխել նըմա՝ յամենայ	նին:
Յարեան՝ և պաշտէ	ին:
զյիսուս միայն՝ տեռանե	ին:

ԵՎ

ԵՂԵ

Եղե՛ ըստանցե	լիք.
անձառելի՛ տաղաւա	րին:
Երեցս՝ ասեն շի	նել:
Երրորդութեանն՝ օթարա	նին:
Յայնժամ՝ զիսաչէն ճա	ուեր:
Ընդ իւր եղեալ՝ աշակեր	տին:
Պիտրոսի՝ այն սիմո	նեան:
Կարծըր վիմին՝ հաստատո	ղին:
Խաէ պարտ՝ է մեռա	նել:
Բնա ՚ի վերայ՝ խաչախայ	տին:
Յերիցանց՝ և ՚ի դըպ	բաց:
յածամարտ՝ քահանայ	ին:
Հայելով՝ յայն սիմօ	նի:
գումա տիրական՝ հետեղ	ղին:
Աղաչեր՝ զայս հայցե	լով:
տէր քան լիցի՝ քեզ այդպի	սին:
Օզր սաստեալ՝ իւր ծառայ	ին:
չար խորհրդոյն՝ սատանայ	ի:
Կաման՝ եմ ես եւ	կեռլ:
՚ի փրկութիւն՝ նախաստեղ	ծին:
Մարդոյն՝ իմ առա	ջին:
և ձեռագործ՝ մահապար	տին:
	լուլ:

| 2 |

| 2 |

Ա. Ա. Հարցեալ նա ՚ի հըե
 փարիսեցւոց՝ ըն փորձո ից.
 Յոմանց՝ վասըն հար կին.
 կայսերական՝ պարտակա նին.
 Եկեալ անդ ագա տին.
 առ բարեսէր՝ վարդապե տին.
 Օ որ ՚ի բաց՝ շիջուցա նէ.
 ըզ հպարտութիւն՝ չարտասի ըին.
 Եւ կնոջն՝ շընացե լոյ.
 մահու մատնեալ՝ դատաւո րին.
 Ասեմ՝ քեզ յայս վայ ըին.
 ըզ միւս կընոջ՝ սամարու ըին.
 Կըստեալն՝ ՚ի ջըրհո ըին.
 հնօրհէր ըզ ջուր՝ ըն կենդա նին.
 Պատմէ՝ վասըն նո ըա.
 ըզ հինգ փոխեալ՝ այրն առա ըին.
 Ա. Ա. յերթալն՝ ՚ի տաճա ըին.
 առնէ չուան՝ խարազա մին.
 շն հարեալ՝ հանէ ան ըա ին.
 ըզ վաճառօղս՝ ըն լոմայ թից.
 իմէ ըզ տուն՝ իմ աղօ սյրս արարիք՝ աւազա կին.
 Ա. Ա. յա

Այս՝ անհատա	կան.
անպատմելի՝ բնձ ըստ ու	ձին:
Երթայց՝ այսուհե	տե.
՚ի կենսաբեր՝ խորհըրդա	նին:
Եւ անցայց՝ կարձառօ	տիւ.
զաշակերտին՝ իւր սիրո	զին:
Յառաջ՝ քան զըրս աւ	նուր:
ըզ ղազարու՝ մահ գիտո	զին:
Ասել՝ աշակեր	տացն.
նընթեաց զոր ես՝ ըն սիրե	իւ.
Ո՞ր քնոյ՝ կասկածէ	ին.
կենդանութեան՝ ըն յուսայ	ին:
Եկեալ՝ առ մարի	ամ:
քոյրն և մարթայ՝ ածոր	դին:
Բնդդէմ՝ ելեալ նը	մա.
աղաղակեալ՝ բարբառէ	ին:
Տէր թէ աստ՝ էիր դի	պեալ. <u>չ</u>
եղբայրն իմ չէր՝ ՚ի տապա	նին:
Մատեան՝ և պաշտէ	ին.
Լային հերօք՝ ըն ջընթէ	ին:
Եկեալ՝ տէրըն կե	նաց.
՚ի գերեզմանն՝ ՚ի դուռն այ	րին:
	Հար

Հարցաներ՝	անդ	ասե	լով.
թէ ո՞ւր եղիք՝	զիմ	սիրե	լին:
Զայներ՝	ազդարա		բօղ.
անդ բարբառովն՝	աստուածայ		ին.
Դաշտովք՝	ըն	սարսե	ցին.
սանդարամետք՝	ըն	դողա	ցին:
Եշեալ՝	գայր	կենդա	նի.
չորեքօրեայն՝	'ի	տապա	նին:
Լըսեալ՝	իւր	հրամա	նին.
զոր ըստեղծեալ՝	եր	վերըս	տին:
Եշեալ՝	յերուսա		զեմ:
երթալ իւրոյ՝	ձանապար		հին:
Կուրաց՝	ըն	հանդի	պեալ.
աղաղակեն՝	որդի	դաւ	թին:
Հ Աղորմեաց՝	մեզ	տեր յի	տւս.
որպէս յայնժամ՝	բարտիմէ		ին:
'Ի ծնէ՝	կոյր	ծընե	լոյ.
արեգականն՝	անտեսո		ցին:
Լըրա՝	զմեզ	արժա	նի.
առատատուր՝	քո	պարզե	ին:
Բանիւ՝	միայն	ա	տա.
և գըթացի՞ր՝	լոյսդ	առա	ցին:
			քառ

Բացան՝ և օրհնե-	ին.
նոր գոհութիւն՝ ըս գովե	ին.
Հօրն՝ առաքո	զին.
՚ի փրկութիւն՝ զանձառե	լին.
՚Երստի՝ յաւանս	կի.
ըստ կանխասաց՝ մարդարե	ին.
՚Դրստերք՝ ըն սիօ	նի.
ուրսխացան՝ ընդ արքայ	ին.
՚Նդ՝ կատարե	լով.
ըզ փրկութիւն՝ խրայե	լին.
՚Եւ կոչե՝ յորդեգրու	թիւն.
ըզ հեթանոս՝ ածայ	ին.
՚Ուրքն՝ ոստս ձիթե	նեաց.
մատուցանեն՝ ձանապար	Հին.
՚Մանկանցն՝ արմառե	նեաց.
աղաղակեն՝ ովսաննայ	ին.
՚Յանցս՝ առառօ	տուն.
քաղցեալ ետես՝ ըզ թրդե	նին.
՚Սընդրեաց՝ ուտել պը	տուղ.
՚չ հանդիպեալ՝ ձաշակե	լին.
՚Նէծ՝ ասաց բա	նիւ.
վաղվաղակի՝ գօսանայ	ին.
	Տէ

Տեսեալ՝ աշակեր տացն.
 և զարհուրեալ՝ սքանչանայ ին.
 Խնդրեն՝ անդ զերե դեանքն.
 ըզ գահերեց՝ աթոռա նին:
 Հօր՝ ետ զայն ու նել:
 իշխանութիւն՝ ըստ արժա նին:
 Եւ նստեալ՝ ինքն ՚իլ ըինն.
 ՚ի ձիթենեաց՝ յանապա տին:
 Յայնմամ ասաց՝ պատուիրե լով.
 ըզ ծշմարդու առակա նին:
 Հ էրթալ՝ թագաւո ըին.
 ՚ի տարաշխարհ հեռաւո ըին:
 Բ շգալն՝ յանկարծա կի.
 և զհարսանիս՝ առագաս տին:
 Օ ագարակն՝ ըզ մարդա ըիտն.
 ըզ քանքարաց՝ վաճառա նին:
 Օ կուսանքն՝ անդիտա ցեալք.
 որպէս լապտերք՝ ըն շիջա նին:
 Օ իմաստնոցն՝ ըզ գաստա ցեալ.
 որք ընդ ինքեանս՝ ձեթըն բար ձին:
 Օ նստելն՝ յաթոռ փա ուաց.
 գատաւորաց՝ գատաւո ըին:
 Օ վ

Օ լինելն՝ զօդիսն յա	ջին.
և զայծիս՝ ըն յահե	կին.
իմաողից՝ քեզ ոյլ չա	սեմ.
ազգ ըստ ազգի՝ զպատութրա	նին.
Օ ի զկնի՝ տառիս իւ	մոյ.
քեզ կարգեցից՝ ՚ի վախճա	նին.
Երթայ՝ յիսուս ՚ի	տունն.
սիմնի այն սիրո	զին. —
Եւ կնոջ՝ ըն հաւա	տուլք. շու
իւղոյն թափումն՝ որ օծա	նին.
Եւ ուրուք՝ հեգնաբա	նեալ.
վասրն նարդեան՝ տալ աղքա	տին.
Ա. յլ չէր փոյթ՝ վասրն որ	այս.
գողու կրծծի՝ գանձապա	նին.
Խընդրէր՝ այնուհե	տե.
պարապանալ՝ անօրի	նին.
Խորհուրդ՝ առեալ չա	րին.
արծաթասէր՝ պիղծ յուդայ	ին.
Երթայ՝ առ քահա	նայքն.
և վաճառէ՝ զածոր	դին.
Բ. ռեալ՝ գին և մատ	նէր.
վասն երեսուն՝ մամն արծա	թին.
	Անդ

Անդ լընու՝ զոր ասա	ցեալ.
զաքարիայ՝ մարգարե	ին.
Եւ դամթայ՝ աղաղա	կեն.
զոր նուագեաց՝ ՚ի սաղմո	սին.
Ամատնեցայ՝ վասըն սո	ցին.
և աչք իմ ոչ ելանե	ին.
— Եւ բանին՝ զիս խաբե	ցին.
սրտիւք իւրեանց՝ անիծե	ին.
Առդ մերձեալ՝ եր օր զատ	կին.
լոցեալ լըռման՝ լուսնի կոյ	ին.
Օ ենան՝ գառն ՚ի սպան	դին.
եփեալ բաղարջ՝ ընդ եղե	դին.
Բաշմեալ՝ անդ յիսու	սին.
նըստի յընթրիս՝ ընդ յուդայ	ին.
Առեալ՝ հաց գոհա	ցան.
եբեկ և ետ՝ որ ընդ նը	մին.
Առեալ՝ ըզ բաժա	կին.
օրհնեաց և ետ՝ ամենայ	նին.
Աստ ասէ՝ բան հրաշա	լի.
ողորմելի՝ քատոմընե	լին.
Գառցէ՝ գեթ լըսո	դին.
չար մըտածումն՝ զգապուս	ցին.
	Ուն.

Ո՞մըն զիս մատ	նէ.
Ընդիս նըստեալ՝ անհաւա	տին:
Ա՞նդ երկիւղ՝ մահու ան	կաւ.
բարեկամացն՝ իւր սեղա	նին:
Հարցին՝ ընդ վըրիո	վին.
փութով յայտնէ՝ զկեղծաւո	ըին:
Ա, ա թացեալ՝ զպատառըն	տայ:
այնմ որ ուտեր՝ ՚ի սեղա	նին:
Արդ ասեմ՝ կարգ ըստ կար	գի.
ըզ խոնարհիլ՝ վարդապե	տին:
Յառնէ՝ յընթրեաց ան	տի.
Դըն՝ ՚ի բաց՝ զսփածաննէ	վին:
Կապէ՝ իւրըն զեն	ջակ:
ըզ ջուրն՝ ՚ի կոնքն՝ արկաննէ	ին:
Մատչի՝ ա՞ոդ լուա	նալ:
զսուրս բոլոր՝ իւր ժողո	վին:
Ա՞նդ շիֆան՝ խալթոցք օ	ձին:
որ ըսպասէր՝ գարշապա	ըին:
Ռաւթե՝ ոտս ունե	լով.
որ աներկիւղ՝ քարոզէ	ին:
Ո այս խընդբէր՝ ՚ի լէնջ առ	նել:
տէրըն յետ իւր՝ յիշատա	կին:

Արդ

Արդ մատնօղ՝ աշակեր	տին.
որ ըզ պատառն՝ առ յուդայ	բն:
ո՞ Ելեալ՝ արտաքս ան	տի.
և մերկացաւ՝ ըզ սուրբ հո	գին:
Եւ զգենոյր՝ ըզ սատա	նայ.
որպէս հանդերձ զիւրե ար	կին:
Կա երթայ՝ առ քահա	նայս.
՚ի գիշերին՝ այն ուրբա	թին:
Խակ յիսուս՝ էջ ՚ի պար	տէզն.
որ կոչեցաւ՝ ըն կեդրո	նին:
Անդ ասէ՝ աշակեր	տացն.
Ըզ հրաշալի՝ անդարձա	նին:
Հայր՝ փառաւո	բեա.
զիս առ ՚ի քէն՝ զոր ունէ	ին:
Յառաջ՝ քան ըզ լի	նելն.
արարածոցս՝ յանիտե	նին:
Ազօթէ՝ ՚ի դեմքա	մեր.
Եւր առաջի՝ նախաստեղ	ծին:
Աշմարիտ՝ յայտ արա	բեալ.
զոր էր առեալ՝ ՚ի մէնջ մար	մին:
Եւ այլ բաղզում՝ զոր ասա	ցեալ.
անհատական՝ պատուիրա	նին:
	Ասէ

Ասէ՝ այնուհե-	տե.
զմերձենալ՝ ըն մստըն	շին.
Կեփաս՝ առեալ յան	ձին.
ոչ ուրանալ՝ վասն երկիւ	զին.
Երետ՝ պատասխա	նի.
զերիս խօսելն՝ աքաղա	զին.
Ոչ ժուժես՝ ոչ հանդուր	ժես.
զիս մէն թողուս՝ յագառա	ժին.
Բայց ոչ եմ ես մի	այն.
զի հայր ընդիս՝ և սուրբ հո	գին.
Յասել՝ զայս յիսու	սի.
անդ սուսերօք՝ և բրօք եւ	կին.
Աղջոյն՝ տուեալ յու	դաս.
իւր սիրելի՝ վարդապե	տին.
Ասէ՝ զնա կալա	բուք.
որ անուանին նազովը ե	ցին.
Անդ հեղին՝ և խոնար	հին.
ձայն արձակեալ՝ եր ամբո	խին.
Նոքա՝ յետըս հա	բան. ով
և անդ յերկիր՝ զարկանէ	ին.
Եհան՝ սիմօն ըզ	սուրն.
ածեալ ունկան՝ ըն մաղքո	սին.
	Ու

Ուր եկեալ՝ էր ընդ նո
 ծառայ մեծի՝ քահանայ ին.
 Արտեալ՝ անդ բրժը կեաց.
 զինքն ողջացոյց՝ զերթ զառա ջին.
 Կալան՝ և կապե ցին.
 զձեռս ՚ի թիկունս՝ և տանէ ին.
 ՚Ի սրահին՝ կայիա փայ.
 որ քահանայ՝ էր այն տար ւոյն.
 Բնդ նըմա՝ անբոխ բա զում.
 որ ըզ կնի՝ իւր չոգայ ին.
 Ա ասն անցիցն՝ այն եղե լոյ.
 զի՞նչ է լըսում՝ ըն վախճա նին.
 Ենդ խարոյկ՝ էին ար կեալ.
 ՚ի շուրջ նստեալ՝ և ջեռնու ին.
 Եշկեալ սիմօն նըս տի.
 որպէս ասացեալ՝ էր տեսո զին.
 ոծ Ասաց՝ ոմն ՚ի հրէ ից.
 սա ընդ նըմա՝ մինչ կալնու ին.
 Աւրացալ՝ նա և ա սէ. ես չդիտեմ՝ թէ ով է ին.
 Յանկարծ՝ ոմն այլ ա սէ. աս ՚ի ցեղեն՝ գալիլ ին.

Ա Հ

Վ Ըկայ՝ իւր բանըն	դայ.
Խօսքըն յայտնե՝ ըզ գաւա	ոինս
Եղաց՝ նա խարու	կին.
ասէ չպիտեմ՝ զինչ ասա	ցին.
Աին ոմն՝ այլ անդ էր	եկն.
յանդիմաննեաց՝ զինքն ՚ի տե	զին.
Եկահ՝ այն օր չե	զե.
Նըլահ շեկաց՝ իւրըն բա	նին.
Եպա՝ հաւ խօսե	ցաւ.
ու նա յիշեաց՝ ըզ քրիստո	սին.
Եղեալ՝ արտաքս եւ	լաց.
կայր դառնապէս՝ ողորմե	լին.
Քաւեաց՝ եւ զըղջա	ցաւ.
Նըշան եթող՝ մեղուցո	զին.
Օ դարձ՝ վըհատո	զին. ոկ
յամէնողորմ՝ ըն մաղթէ	ին.
Խակ հարցեալ՝ կայիա	փայ.
զանպարտական՝ դատաստա	նին.
Եւ վըկայք՝ չար յարու	ցեալ.
զուր անիրաւ՝ յանմեղ հո	գին.
Դառ՝ ես թագա	ւորն.
ասէ հրեից՝ դաւթի որ	դին.
	Ուէ

Ուե որդի՝ Ես աստու	ծոյ.
զերթ որ վկայքս՝ ինձ ասա	ցին:
Ետ՝ պատասխա	նի.
յիսուս նմա՝ զոր հաւա	նին:
Յայդ իսկ՝ Եմ Ես Ե-	կեալ.
զոր ասացեր՝ այլ ըսպի	տին:
Որդի՝ Եմ աստու	ծոյ.
և վեկայէ՝ ինձ սուրբ հո	գին:
Յարեաւ՝ կայիրա	փայ.
և պատառէ՝ ըզ վակա	սին:
Հերձէ՝ ըզ պատմու	Ճանն.
ինքն ընկենու՝ զօքողն ու զօգօ	տին:
ոչ Տանին՝ նոյն կապա	նօքն.
՚ի յապարանս՝ դատաւո	րին:
Պոնտացւոյ՝ պիղատո	սին:
Ելենական՝ նոմիկո	սին:
Ելեալ՝ անտի ար	տաքս.
նըստի յաթոռ՝ դատակա	նին:
Որ կոչէ՝ քարայր	տակ.
և անուանի՝ կապագաթա	նին:
Հարցեալ՝ ըզ նա քըն	նէ.
թէ զի՞նշըզքէն՝ ամբաստա	նին:
	Եւա

Ա, ա լըռեալ՝ ոչ խօսե-	ցաւ.
ոչ նըմա ետ՝ պատասխա	նին:
Յասելն՝ զայն պարծե-	լով.
կարօղ գիտել՝ զինքն ամե-	նին:
Ո՛չ տաս՝ պատասխա	նի.
Կենացդ իշխօղ՝ քեզ տուն	զին:
Ու մահու՝ մատնել խա	չի.
տալ աննային՝ քահանայ	ին:
Ո՛չ մահու՝ և ոչ կե	նաց.
կարօղ ունել՝ քեզ յայդ մա	սին:
կամաւ՝ եմ ես եւ	կեալ. <u>ոձ</u>
հօրն իմ առեալ՝ բարեաւ յան	ձին:
Մեռանիմ՝ վասն աղա	մայ.
նախաստեղծին՝ իմ առա	ջին:
Բայց վայ՝ ե մարդոյն	այն.
որ զիս մատնեաց՝ անօրի	նին:
Ես երթամ՝ որպէս և	գրեալ.
անդր՝ ի բոլոր՝ կտակարա	նին:
Ենդ յըղէ՝ առ հերով	դէս.
ըրրորդապետ՝ ըն դաւա	ոին:
Ես յպանեալ՝ ծիծաղե	ցաւ.
դարձայց ի յետս՝ ուստի ա	ծին:
	Եա

Կա հարեալ՝ գանիւ ձա զեաց.
 մատնեաց ՚ի ձեռ՝ ըս ժողո վին:
 Վ ուր առեալ՝ ձեռս լուա նայր.
 մաքուր կարծէր՝ զինքն ՚ի մե զին:
 Ա սէ տարեք՝ դուք դատե ցեք.
 ըստ օրինաց՝ ըն մովոէ սի:
 Օ պյս լուեալ՝ արծաթա սէր.
 և անօրէն՝ պիղծ յուդայ ին:
ող Զգեաց՝ զգին վաճա ուն.
 և խեղդեցաւ՝ ինքն առան ձին:
 Մ եղայ՝ զի մատնե ցի:
 զարիւն արդար՝ զանբիծ հո գին:
 Խորհուրդ առեալ՝ չար ժողո վին:
 պիղծ անօրէն՝ հրէակա նին:
 Ա նբաւ՝ դասք ՚ի դա սուց.
 բիւրք ՚ի բիւրոց՝ խազմ ամբո խին:
 Պ ըսակ՝ ՚ի փոց կազ մեալ.
 եղէգն եղեալ՝ յաջոյ ձե ուն:
 Ա յլ արկեալ՝ քօղըզգը խոյլ.
 և գան հարեալ՝ զարկանէ ին:
 Ու ըզ տուօղ՝ ըն յուզէ ին:
 բանիւք յիւրմէն՝ հարցանէ ին:
 Հան

Հանեալը պատմու
 այլ ծիրանին ըլգեցու
 թաքանէին հայհոյէ
 ՚ի ծունդ իջեալ՝ կատակէ
 Տարան՝ ՚ի գողգո
 խաշն ՚ի յուսին զինանո
 Անդ լըցաւ՝ զոր ասա
 է եսայեայ՝ մարգարէ
 ՚Ի վերայ՝ ուսոցն ու
 զիշևանութիւն՝ ըն կարո
 Թաղից՝ քեզ այլ յա
 ռո ըստ կարգի՝ նախապատ
 ՚Օ թթվին՝ և զապտա
 և ըլմաքուր՝ սուրբ որո
 Եւ յայս՝ գամ զոր հա
 կայս առաջին վասըն խա
 Կապեալ՝ բեեռե
 ՚ի քառաթե՝ սեռակա
 Հանեալ՝ բարձրացու
 ՚ի մակադրեալ՝ ձեւակա
 Լ լըցաւ՝ զոր ասա
 ՚ի կտակարանս՝ ըն մովսի

Հանն.
 ցին:
 ին:
 ին:
 թա.
 ըին:
 ցեալ. չ
 ին:
 նել.
 զին:
 ուաջ.
 մին:
 կին.
 ջին:
 սեալ.
 չին:
 ցին.
 նին:
 ցին.
 նին:
 ցաւ.
 սին:
 Տես

Ե

Տեսեալ՝ ըղկեանս իւ	ըեանց.
կախեալ՝ ՚ի յայն՝ գործարա	նին:
<u>ող</u> Կարի՝ յոյժ գեղե	զիկ.
զոր ասացեալ՝ միւս տեսո	զին:
Յերկուց՝ մէջ կենդա	նեաց.
՚ի ծայրս ելեալ՝ կառավա	ըին:
Այլ կախեալ՝ ընդ յիսու	սիր.
չարագործաց՝ երկուս է	ին:
Ոիսյն՝ եղեալ յա	ջին:
միւսն յահեկին՝ տէրն ՚ի մի	ջին:
Աստ հրաշից՝ գործ յաջո	զի.
որ ՚ի յաջմէ՝ աւազա	կին:
Սաստեաց՝ յանդիմա	նեաց.
որ հայհոյէր՝ ըն յահե	կին:
Սա որդի՝ է ասուս	ծոյ.
տէր ամենայն՝ մարմնակա	նին:
Ոչ մեղաւ՝ բնչ ոչ գոր	ծեաց.
մահու արժան՝ ըստ օրին	նին:
Հայցեաց՝ ՚ի քրիստո	սէ.
Նըմա բանալ՝ զոդուսն երկնայ	ին:
Լառ՝ վութանս	կի.
զոր կամեցաւ՝ ՚ի յայն պա	հին:
	թէ

Անդիս՝ ասել լի	նիս. չ
այսօր յաղին՝ ՚ի մէջ դրախ	տին:
Խնքըն ջուր՝ հայցեալ խընդ	ըեր:
թէ ծարանի՝ եմ ՚ի խա	չին:
Եղի խառնեալ՝ ընդ քացա	խին:
կապեալ ՚ի ծայր՝ ըս նիղա	կին:
Տային՝ նըմա ըմ	պել:
որպէս և գրեալ՝ ՚ի սաղմո	սին:
Առեալ՝ ըդ պատմու	ձանն:
Եղեալ վիճակս՝ արկանէ	ին:
Յանուր՝ մեծ ուրբա	թին:
և ՚ի ժամու՝ իններոր	դին:
Կախ գոչեաց՝ յիսուս ձայ	նիւ:
զէլի էլին՝ սաբաթմա	նին:
Ե ըսեալ՝ զայն սարսա	փին:
և լուսանորք՝ ըն խանա	ըին:
Հերձի՝ քօղ տաճա	ըին:
և քահանայք՝ ըն պատկա	ոին:
Պղընձի՝ դրունքըն ման	ըին:
նիգք Երկաթիք՝ ըն խորտա	կին:
Հոգիք՝ սուրբք որ կայ	ին. չ
անդը կապած՝ աղատե	ցին:

Անձինք՝ մարդարէ	ից.
Նահսպետաց՝ որ ՚ի բան	տին:
Եւ այլք՝ որ սիրէ	ին:
սըրտիւ ՚ի նա՝ հաւատաց	ին:
Դնեալք՝ ըն յադա	մայ.
մինչև ցայն՝ որ անդ կայ	ին:
՚Ի ձայնէ՝ արձակեւ	լոց.
զածացեալ՝ մարմնոյն զիս	դին:
Առ կայր՝ մեր հակա	ռակ.
զայն բեեռեաց՝ ինքն ՚ի խա	ցին:
Մերկեաց՝ զիշխանու	թիւնա.
և զպետութիւնա՝ խայտառա	կին:
Կապեաց՝ զայն կապա	նօք.
իջոյց ՚ի խորս՝ անդընդայ	ին:
Անդ ուր տեղի՝ կառափեւ	լոյ.
հօրն առաջին՝ մեր յանցո	զին:
Աւր շիրիմ՝ ըն պահես	տի.
իւր նախատիպ՝ ձեռակեր	տին:
Եկեալ՝ երկրորդ աւ	դամ.
վասն վրիժի՝ վախարի	նին:
Բզնա՝ կարծեր զի	տել.
և իւր եկեալ՝ եր պատրո	զին:
	՚Ի

՚Ի մարտ՝ պատերազ	մին.
Ճակատելով՝ մըրցանա	կին.
՚Դիպի՛ իւր Ճակա	տին.
ցըցի՝ աթոռ՝ խաչափայ	տին:
՚Վ աղխի՝ գլուխ վիշա	պին.
չար մահաբեր՝ ժանիք օ	ձին:
՚Եւ զի գործի՝ մահու կե-	նաց. <u>չե</u>
կենդանութիւն՝ մեզ շնորհո	զին:
՚Ի ինի՝ կառք ՚ի կա	ռաց.
մակադրելով՝ մանուե	լին:
՚Աթոռ՝ սա տէրու	նեան.
Հանգիստ ոտից՝ պատուանդա	նին:
՚Եւառն՝ իմանա	<u>լի.</u>
և գիտանոց՝ աստուածայ	լին:
՚Վերկեալ՝ արեամբ և	ջրով.
՚Ի կողահոս՝ սուրբ վըտա	կին.
՚Եւ ապո՝ ինքն արձա	կե.
՚Ի ձեռլո հօր՝ առնե զհո	գին:
՚Տեսեալ՝ հարիւրա	պետն.
և զարմանայր՝ վասրն հրա	շին:
՚Դարձաւ՝ և հաւա	տաց.
սա նոյ՝ էր ստոյգ որ	դին:
	Ոմա

Ամանք՝ որ անդ կայ	ին.
և գեղարդեամբ՝ ըն խոցէ	ին.
Բզկող՝ կենարա	ըին.
ուստի բղխեաց՝ անտանե-	լին:
<u>Ը</u> Արիւնն՝ ՚ի մեռել	ոյ.
զոր չե հընար՝ բանակա	նին:
Եւ ջուր՝ ՚ի կենդան	ոյ.
սոսկ յօրինակ՝ աւազա	նին:
Եղեալ՝ անդ յովիշան	նու.
իւր սիրելի՝ աշակեր	տին:
Տեսեալ՝ անդ զիմարի	ամ:
յանձն արարեալ՝ զինքն ՚ի յոր	դին:
Այլ՝ ՚ի ծածուկ՝ ուն աշա	կերտ.
յորում յովսէփ՝ անուանե	ին:
Չոգաւ՝ առ դատա	տորն:
Տայցէր զմարմինն՝ արարո	զին:
Եւ պատէ՝ սուրբ կըտա	տով.
Դընէ ՚ի նոր՝ գերեզմա	նին:
Երթեալ՝ զինաւո	բացն:
՚ի գիշերին՝ ՚ի յայն պա	հին:
Աքեալ՝ քահանայ	իցն:
զգուշութեամբ՝ պատրաստէ	ին:
	Ո

Ո՞ հրաշեց՝ ըստանչե-	լին.
մեռեալ ըստոյդ՝ և կենդա	նին.
Կանայք՝ ոմանք եւ	կին.
՚ի մեծ զատկին՝ այն շաբա	թին:
Ա՞րիամն՝ սողոմն	ին.
և իւր ընկեր՝ մագդաղի	նին:
Ա յւ դրացիք՝ և սըրբաս	նեալք.
որք ընդ նըմա՝ յար շըրջէ	ին:
Արք եկեալ՝ եին տեսա	նել.
յօծել խնկել՝ ըզ սուրբ մար	մինն.
՚Ի խորին՝ առանո	տուն.
միաշաբաթ՝ կիւրակե	ին:
Յանկարծ՝ եղեւ հըն	շիւն.
ձայն որոտման՝ թընդիւն վի	մին:
՚Ի բաց՝ թառալե	ցոյց.
հրեշտակապետն՝ ՚ի պարտի	զին:
՚Ա ըստեր՝ վերայ վի	մին.
՚ի ձայն փողոյ՝ զայս երդե	ին:
Յարեաւ՝ ՚ի մեռե	լոյց.
որպէս ասաց՝ յիւր հրամա	նին:
Լնառւտն՝ էն յեռւ	թեան.
ըսդ հօր կըորդ՝ բարեբա	նին:
	ԵՐ

<u>Հ</u>	Երթայք՝ քարողեց	ցեք.
	առաքելոցն՝ որ անդ կայ	ին:
<u>Ա</u>	Աւտիս՝ տուք յարու	թեան:
	ըզ կենսաբեր՝ սուրբ վըրէո	ղին:
<u>Դ</u>	Դարձան՝ անդրէն կա	նայքն:
	և խընդութեամբ՝ միշտ լըսէ	ցին:
<u>Լ</u>	Լարգէին՝ ձայնիւն եր	գով.
	նոր օրհնութիւն՝ ըս գոչէ	ին:
<u>Հ</u>	Հրաշալի եղանա	կօք.
	զարմանալի՝ բարբառէ	ին:
<u>Ի</u>	Ի հակառակ՝ անդ ընթա	ցեալք.
	յօհաննու՝ և սիմո	նին:
<u>Հ</u>	Հանդիպեալ՝ վարշամա	կին:
	և կըտաւոցն՝ որ անդ կայ	ին:
<u>Լ</u>	Լսնարհեալ՝ ՚ի գերեզ	մանն:
	ստուգութեամբ՝ հարցանէ	ին:
<u>Հ</u>	Հրեշտակաց՝ ըն լուսա	փայլ.
	որք ՚ի վերայ՝ վիմին կայ	ին:
<u>Դ</u>	Դարձեալ՝ ողջունե	ցին:
	և խնդութեամբ՝ ընթանայ	ին:
<u>Տ</u>	Տեսեալ՝ մարիս	մայ.
	զհրեշտակապետն՝ ՚ի նոյն տե	ղին:
		Ասէր

Ասէր՝ մարիա	մայ.
վասն յարութեան՝ ըն քրիստո	սին:
Խսկոյն՝ խմըն պա	կեան.
և սարտուցեալ՝ զերկիւղա	լին:
Յանկարծ՝ յետ նայե	ցան.
զյիսուս ետես՝ փոյթ ընդ բա	նին:
Երետ՝ ձայն տաե	լով.
առ բաբունւոյ՝ վարդապե	տին:
Բարձին՝ ասէ զփըր	կիչն.
և ոչ գիտեմ՝ թէ ուր եւ	դին:
Աստ՝ ինձ թէ աւ	ուեր.
զիմ ստեղծօղ՝ բանն ու զոր	դին:
Յայնժամ երեւե	ցոյց.
զիւր հնազանդելն՝ առաքո	զին:
Եւ ըզ լինելն՝ հաւասար	հօր.
և հոգւոյն սուրբ՝ համագոյ	ին:
Զ այս պատմեաց՝ աշակեր	տացն.
զոր յարութեան՝ ակն ունէ	ին:
Մեռեալք՝ անդըր յա	ըեան,
անթիւ անջափ՝ ՚ի համա	ըին.
Վ իմաց՝ ըն պատա	ոումն.
և գերեզմանք՝ ըն բանայ	ին:
	Ամար

Արմինք՝ նընթեցե-	լոյն.
արտաքս ելեալ՝ վըկայէ	ին:
ԱՇ՝ էր որ յա	բեան:
հանդերձ մարմնօվ՝ ըն մերայ	ին:
Դ կուսէն՝ զոր նա է	առ:
յազգէ դաւթայ՝ թագաւոռ	ըին:
ՅԵտ երից՝ աւուրց ե	լեալ:
՚ի ճանապարհ՝ էմմանու	սին:
Աղեովպանց՝ ըն հանդի	պեալ:
՚ի քննութիւն՝ հարցախոր	ձին:
Պատճառէ՝ ինքն այլ եր	թալ:
՚ի հեռագոյն՝ ուրեք տե	զին:
Ա յլ բաղմաց՝ երեւ	լով:
յետ յարութեանն՝ հինգ հարիւր ին:	
Եւ ոմանց՝ նընթեցե-	լոց:
որք յարուցեալ՝ ժամանե	ցին:
<u>պ</u> Եւ իւրոց՝ աշակեր	տացն:
որ ճաշեցաւ՝ ինքն ընդ նո	սին:
ՅԵտ ութ՝ աւուր մը	տաւ:
որ փակելովք՝ դրօքըն կայ	ին:
Խռովմայի՝ անհաւա	սին:
ձեռօք ըլ նա՝ շօշավո	զին:
	Տ:

Տեսեալ՝ ըզ խոց կո	զին.
և ըզ նշան՝ ըս բեեւ	ոին.
Տեր՝ ըզ նս կո	չեաց.
իւր և ած՝ զանբաւեւ	լին.
Այլ բազում՝ ինչ զոր ա-	բար.
զոր չէ հընար՝ բաւակա	նին.
Վարել՝ զայն կամ ա-	սել.
մարդկան մըտաց՝ հողեղի	նին.
Յետ այ՝ սորիկ ան	ցին.
սակաւօրեայ՝ թիւ քառեւ	կին.
Կոչեաց՝ ըզ մետա	սանսն.
և ել՝ իլեառն՝ ըստ օրի	նին.
Զեռն՝ եդ՝ ՚ի վե	բայ.
օրհնեաց յանուն՝ առաքո	զին:
Մեկնեալ՝ ՚ի նոցա	նէ. <u>պժ</u>
և վերանայր՝ ՚ի հայրեւ	նին.
Առաքեմ՝ ձեզ աւեւ	տիս.
միսիթարիչ՝ ըզ սուրբ հո	դին.
Երկիր՝ պագեալ նը	մա.
երթեալ նստեալ՝ ՚ի տաճա	ըին.
Վավեին՝ և օրհնէ	ին.
և աներկիւղ՝ քարոզէ	ին.
	Կայ

Կային՝ լուռ մըտա	խորհ.
և գալստեանն՝ ակն ունէ	ին:
Տրտմեալ՝ տարակու	սեալ.
խորհուրդ առեալ՝ զայս առէ	ին:
Ուռ զիարդ՝ ոչ առա	քեազ.
անսուտն յիւրոյ՝ արդար բա	նին:
Յանկարծ՝ եղեւ շար	ժիւն.
Ճայթիւն թնդիւն՝ որ նըստէ	ին:
Ռացան՝ յարկ տաճա	րին:
ձեղուն վերին՝ առագաս	տին:
Եշաս՝ կենդանա	րար.
ած հըզօրն՝ և սուրբ հո	գին:
<u>պի</u> Անանջըրպետ՝ պետակա	նին:
ելող անուն՝ էակա	նին:
Բաղսումն՝ և լըցու	ցիչ.
գոյացուցիչ՝ բոլոր գոյ	ին:
Ընդ հօր՝ և ընդ որդ	ոյ.
Երկրպագեալ՝ սերովքէ	ին:
Երից՝ սուրբ ասե	լով.
մի տերութիւն՝ թագաճո	րին:
Մի՛ իշխանու	թիւն.
փառք և պատիւ՝ յամենայ	նին:
	Ա. յս

Այս եկեալ՝ աղաւնա	կերպ.
՚ինմանութիւն՝ արդար հա	նիւ:
Ո՞ր յառաջ՝ նըշանա	կեր.
շեղ՝ ՚ի բերանն՝ ՚ի տապա	նիւ:
Տերև՝ ինչ ձիթեն	ւոյ.
՚ի յօրինակ՝ սուրբ միւռո	նիւ:
Այս նըշան՝ էր նըպա	տակ.
բանալ նոյեան՝ պատուհա	նիւ:
Արդ եկեալ՝ սա հրազի	նեաց.
իւրաքանչիւր՝ զայլ խօսե	ին:
՚Կլեզուս՝ բարբառե	լով. <u>պին</u>
ազգ ըստ ազգաց՝ ցեղու ցե	զին:
Եւ զայլոց՝ համբաւե	լոյ.
բիւրս՝ ՚ի բիւրուց՝ անդ նստե	ին:
Այս եղե՝ կիւրակե	ին.
եօմնից եօմեանց՝ սըրբոյ զատ	կին:
՚Կ տօնի՝ պենտէկոս	տին:
յաւուր ուղիղ՝ երրորդ ժա	մին:
Արդ լըցան՝ հոգւով սըր	բով.
հրաման առեալ՝ քարողէ	ին:
Ուկրտել՝ ջրով և հոգ	ւով.
բառնալ ըզ մեղս՝ ալամայ	ին:
	Աներ

Աներկիւղ՝ քարոզէ	թն.
դէմ յանդիման՝ չար ժողո	վին.
Եւ եկեալ՝ մըկրտե	ցին.
մեզ զ՞յարութեան՝ յոյսն ուսու	ցին.
Չոգան՝ սերմանե	ցին.
զբանըն կենաց՝ նորոզէ	ցին.
Եցաւ՝ երկիր լու	սով.
զիսաւարն ՚ի բաց՝ հալածե	ցին:
<u>պիս</u> Ծինեալ՝ ըզ սուրբ սի	օն.
եկեղեցւոյ՝ հիմն ընկե	ցին:
Մայր՝ ամենե	ցուն.
ծընանելոց՝ ըն վերըս	տին:
Երթան՝ ՚ի հեթա	նոսքն.
և խորտակեն՝ ըզ մեհեա	նին:
Օ կուզ՝ արմատ բառ	նան.
՚ի յարմատոյ՝ արտեմի	դին:
Եւ զայլսն՝ արամազ	դայ.
զավրոդիտայն՝ և զհերակ	լին.
Ի զհերմես՝ և զապո	զօն.
և զկոռնոս՝ կրլեալ զոր	դին:
Օ ամօն՝ զեգիպտա	ցին.
և ըշդեմէտր՝ աթենա	ցին:
Օ ս	

Օ արես՝ մարդախող	խող.
և զաքելաս՝ հոմերո	սին:
Օ հեփեստոս՝ գիտակըն	հըոյ.
զիւր խեղ զանդամն՝ ՚ի դարբնո	ցին:
Եւ այլ բազումք՝ են յանուա	նէ.
չար պաշտօնեայք՝ ըն կռամո	լին:
Կամ զծնունդք՝ ըն սեմե	լայ. <u>պծ</u>
զշանթօքըն՝ ցանկացո	լին:
Ոմանց՝ հսւրըն բա	գին:
աշակերտաց՝ ըն զըակաշ	տին:
Ա յլոցն՝ աստեղա	նի.
սաբեական՝ քաղդեա	ցին:
Եւ այլք՝ ըն հմայե	լով.
հաւանակաց՝ սե երա	մին:
Ա կան՝ երկրոպա	գեալ.
զաքիսն առեալ՝ եղին բա	գին:
Կաղնի՝ ծառ պաշտե	ին.
կաղամախի՝ ծունդ ածե	ին:
Ա յօւոյ՝ նուիրե	ին.
և կենդանի՝ անդ զոհե	ին.
Ա յսպիսի՝ մոլորե	ին.
և խաւարեալ՝ աղջամըլ	ջին:
	Ա. բդ.

Արդ զայս՝ հանեալ քե-	ցին.
և ճշմարիտ՝ լոյս ծագե-	ցին:
լ ըցաւ՝ ծաւալե-	ցաւ.
բանն բարի՝ զոր ուսու-	ցին:
<u>պկ</u> Աղեն՝ անդ մարտի	ըոսք.
համար անթիւ՝ բիւր հազա	ըին:
Օ ոմանս՝ ըն խաչէ	ին.
զոմանց դլուխն՝ հատանէ	ին:
Ոմանք՝ ձեռնակո	տոր.
ոմանց զայերս՝ ըն փորե	ին:
Օ ոման՝ ըս կախէ	ին.
զոմանս ջըլօք՝ հարկանէ	ին:
Օ ոման՝ ըս քերե	ին:
զոմանս ՚ի բանտ՝ արգելու	ին:
Օ ոմանս՝ ՚ի ձեռա	նէ.
միոյ կախեալ չարչարե	ին:
Օ ոմանս՝ խոցոտէ	ին.
յայնժամ զքացախ՝ ըն շըմիւ	ին:
Օ ոման՝ ըս բեւե	ոօք.
միակապօք՝ կարկատէ	ին:
Օ միւսոյն՝ անդամ հա	տեալ.
մասն առ մասին՝ զատանէ	ին:
Լ Ե	Ոմանց

Ոմանց՝ մորթ ըզգըւ	խովն.
և հուր ՚ի ներս՝ բորբոքէ	ին:
Ոմանց ՚ի կախ եւ	զեալ. <u>պհ</u>
և դլուխ ՚ի վայր՝ աղը ծըսէ	ին:
Օ ոման՝ ըս քարա	վեժ.
և ծովահեղձ կատարէ	ին:
Ա յլոց՝ կապար հա	լեալ.
սանի վերայ՝ տապակէ	ին:
Օ ոմանա՝ ՚ի հուր եւ	դեալ.
խուփն ՚ի վերայ՝ խառարէ	ին:
Օ ոմանա՝ ՚ի լիճ եւ	դին.
սառնամանեաց՝ ժամանա	կին:
Օ ոմանա՝ արգելու	ին:
և ՚ի բանտին՝ հուր վառէ	ին:
՚ի ձի՝ զոմանս կա	պեալ.
յոտս ամեհից՝ ըն վարէ	ին:
՚ի սայլս՝ կապեալ ձե	ոօք.
և զառիվայր՝ թառալէ	ին:
Կապար՝ ոմանց կա	պեալ.
յովիհանոս՝ արկանէ	ին:
Օ ոմանա՝ գաղանա	կուր.
մատակ առիւծ՝ արձակէ	ին:
Լ Զ Օ	Ոմանք

<u>պՃ</u>	Ոմանկք՝ յանապա	տին.
<u>Հ</u>	հանապազօր՝ խաչակցե	ին.
<u>Ա</u>	նթիւ՝ դասք՝ ՚ի սըր	բոցն.
<u>՚</u>	՚ի թէբայիու՝ յանապա	տին.
<u>Ա</u>	Առվով՝ և ծարա	ւով.
<u>Ը</u>	Ըղ կենցաղոյս՝ վլսոանդ լու	ծին.
<u>Վ</u>	Վորթ առեալ՝ մաշկ վայրե	նի.
<u>Խ</u>	Խարազնազգեւստ՝ և բոկ կայ	ին.
<u>Յ</u>	Յայրս և ՚ի ծերպս՝ անտառա	խիս.
<u>և</u>	և յանապատ՝ ապառա	ժին.
<u>Ա</u>	Արդ այս՝ սուղ ըստ մա	սին.
<u>Լ</u>	Լուր քեզ նըշան՝ ըստ հաւա	տին.
<u>Յ</u>	Յուսով՝ զայս արա	րին.
<u>ո</u>	որք յարութեան՝ ակն ունէ	ին.
<u>Ա</u>	Ապա՝ զՀայրապե	տաց.
<u>Հ</u>	Համարս ասել՝ ինձ ըստ կար	գին.
<u>Ա</u>	Ասմ ըզ գործ՝ արիու	թեան.
<u>զ</u>	զոր կայ գրեալ՝ մատենա	նին.
<u>Ռ</u>	Ռզ սըրբոյն՝ դիոնի	սեայ.
<u>և</u>	և զհուեթեայ՝ վարդապե	տին.
<u>պ</u>	Պպետրոս՝ աղեկսանդ	րին.
<u>և</u>	և զարիոս՝ անիծո	ղին.
<u>Օ</u>	Օպետրոս՝ աղեկսանդ	մե.

Օ մելիտոսն՝ անտիո	քին.
և զաթանաս՝ եղիպտա	ցին:
Օ վասիլ՝ կեսարա	ցին.
և զեղբայրն՝ իւր նիւսա	ցին:
Օ գրիգոր՝ նազանզա	ցին.
և ըզ միւս այրն՝ ըսքանչե	լին:
Օ կիւրեղ՝ աղէկանդ	րին.
և զհոմանունն՝ իւր զառա	ջին:
Օ եփրեմ՝ խուր աստ	րին.
և ըզ նիղօս՝ առաքի	նին.
Օ յօհան՝ հըռչակե	լին.
զրը բերան ուկի՝ յորջորջէ	ին:
Կամիմ՝ աստ քեզ ա-	սել.
յառաջքան զայս՝ ըզ պարթե	ին:
Բզ սըրբոյն՝ մեր գրիգո	րի.
և ըզ հայոց՝ ըստանոր	չին:
Քաղաքան՝ ըն պալհա	էին.
և ըստ ազգի՝ արշակու	նին:
Բզ մաքուր՝ հոյրապե	տին.
և զսքանչելի՝ մարտիրո	սին:
Ճըմարիտ՝ առաքո	զին.
սա առաքեալ՝ ըստ հրամա	նին:
	Մար

Ա	արգարե՛	զսա	տեսո	զին.
և	ուսուցիչ՝	մերոյ	աղ	դին:
Ե	րից՝	հըշից	ա-	մաց.
չ	շրջարելոյ՝	՚ի	խոր	բին:
Ի	ազում՝	քան	զայս	ռաջ.
զ	զոր	էր	կրեալ՝	ինքն
՚	՚ի	յո	՚ի	զին:
Դ	գալ՝	ըն	տըրտա	տայ.
յ	յեզըր	գետոյն՝	որ	ցին:
Ո	էլ՝	ըն	նըշա	նօք.
զ	զերթալն	՚ի	հոօմ՝	ին:
Օ	գալն՝	և	զձեռնադ	բին.
՚	՚ի	զեռնդէ՝	պատրիար	դին:
Ո	բերելն՝	աթանադ		նեայ.
և	ըզ	սըրբոյ՝	կարապե	տին:
Ո	եղեալ՝	նըշանա		նին.
զ	զոր	արարեալ՝	յաշոիշա	տին:
Հ	Յառաջ՝	ըն	քեզ թո	զի.
ը	ըլ	տրդառայն՝	խոզ ՚ի շամ	բին:
Ե	զայլ՝	ամբոխն	իւ	բեանց.
զ	զոր	դիւական՝	ըն մոլէ	ին:
Ի	զ	սըրբոյ՝	հոխիսի	մեանց.
և	զընկերաց՝	գայինա		նին:
				Օ է

Օ ի չես՝ անգետ յայ	սոց.
ըսքանչելեացն՝ որ երե	ին:
Տեսլեան՝ շողակա	Թին.
ոսկի ուռամբ՝ ըն բաղիսո	զին:
Անգնեալ՝ կամարա	նին:
խաջըն լուսոյ՝ ՚ի սեղա	նին:
Օ օդից՝ անդ և զայ	ծից.
ըզ մարգարե՝ սուրբ տեսո	զին:
Ի զ գիրսն՝ իւր հաւա	տոյ.
յախաբանն՝ որ անուա	նին:
Օ միւս՝ ըն պատմու	թիւն.
ըզ հաւատոց՝ ըն հրաշա	լին:
Օ որդիքն՝ զսրմանա	լի.
ըստ հաւատոց՝ արդար բա	նին:
Օ երթալ՝ ըն յանա	պատ.
և զվախճանել՝ ըն յանտա	ոին:
Օ երեում՝ ըն հրեշտա	կաց.
զոր հովուական՝ դասքն որ գը	տին:
Օ որդւոցն՝ ըսքանչե	լի.
որ իւր զկնի՝ կարգ ըստ կար	գին:
Օ գիւտն՝ իմաստու	թեան.
և զարուեստի՝ նոր հանձա	րին:
	լի

Պ	զգիր՝ մերոյ ազ	զին.
	ըզ վրացւոց՝ և զաղուա	նին:
Ա	ռեալ՝ նրշանե	ցին.
	զարմանալի՝ թարդմանե	ցին.
Ա	ռուաւել՝ նորոգե	ցին.
	և լուսաւոր՝ յօրինե	ցին:
Ա	բարդ զիս ՚ի յայս՝ տոհմէ զի	տեմ:
	ազգաւ պարթեւ՝ իմ հայրե	նին:
Ա	րդի իւր՝ և աշա	կերտ.
	մըկրտութեամբ՝ աւազա	նին:
Ե	ւ զայս ինձ ուսու	ցեալ.
	պատուեր եղեալ յիւր հրամա	նին:
<u>Ջ</u>	Հաւատալ՝ ՚ի հայր ւոր	դին.
	և ճըմարիտ՝ ՚ի սուրբ հո	դին:
Դ	Իմի՝ աստուածու	թիւն.
	և յարարօղն՝ յաւիտե	նին:
Ե	՚ի մի՝ տէր մեր յի	սուս.
	Ճնեալ յառաջ՝ ընդ հօր բա	նին:
Դ	Ի հոգին՝ սուրբ արա	ըիչ.
	Խնամիշ ընդ հօր՝ յեակա	նին:
Դ	Իմի՝ երրորդու	թիւն.
	միասնական՝ անքական	լին:
		ՆԱՆԵԱԼ

Օնեալ՝ զորդի եւ	կեալ.
առեալ մարմին՝ ադամայ	ին:
Աըկրտեալ՝ ինքն և խա	չեալ.
թաղեալ՝ ի նոր՝ գերեզմա	նին:
Յարուցեալ՝ յերրորդ աւ	ուր:
նստեալ յաթոռ՝ ըն հայրե	նին:
Գալոց՝ է նա դա	տել.
զազգս աղգաց՝ ըստ իւր բա	նին:
Յարութիւն՝ տայ մեռե	լոց.
արքայութիւն՝ ըստ արժա	նին:
Դարից՝ հողմոց երկ	նից. <u>ջիւ</u>
ձայն արձակէ՝ զգաբրիէ	լին:
Եւ զայլոց՝ ըն հրեշտա	կաց.
քառակողմեայ՝ հրանիրո	վին:
Ես անկեալ՝ կամ դողա	լով.
սարսափելով՝ վասն ատե	նին:
Յայնմ աւուր՝ ահեղ մե	ծին.
և ի վերջին՝ հրապարա	կին:
Աինչ երկինք՝ ըն գալա	րին.
և լուսաւողք՝ ըն խափա	նին:
Դաստեղք՝ ըն շիջս	նին.
և արեգակ՝ ըն խաւա	րի:

ԵՐ

Երինք՝ ըն հուրբ ծա	խին.
Երկիր դողայ՝ վեմք երե	րին.
Հրեղէն՝ կամարն որ	կայ.
Երկնից վերև՝ այն գալա	րին:
Ելանէ՝ թընդիւն հրա	շեց.
և ցոլանայ՝ ջոկ պրովեէ	ին:
Եմոռք՝ և տէրու	թիւնք.
և քերովեէք՝ բազմացե	ին:
<u>Ք</u> Ել և դասք՝ ըն պետու	թեանց.
անթիւք զօրաց՝ աճայ	ին:
Եւ զիսաչ՝ ըն տէրու	նեան.
՚ի մէջ առեալ՝ աստի ան	տին:
Օ աթոռ՝ դատաստա	նին.
Ըդ գետ հրեղէն՝ ըն վըտակ	ին:
Օ գալն՝ աճու	թեան.
ահեղակերպ՝ ըստ խորհըր	դին:
Եւ զմեռեալքն՝ որ յադա	մայ.
զոր վերստին՝ ըստեղծա	նին:
Եկեալ՝ կան առա	ջի.
անթիւ անչափ մարդ կենդա	նին:
Ենդ ոչ բարեխօ	սել.
ոչ մեծութիւն՝ թէ պատկա	ոին:
	Ո՛չ

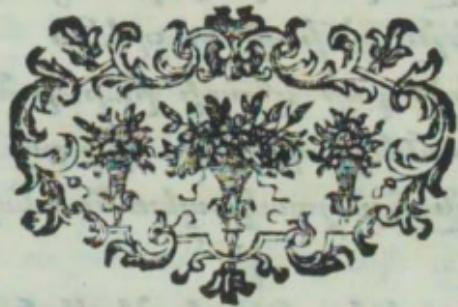
ԱՇ ողորմի՝ անողոր	մին.
ոչ ընտանի՝ ոք երեւ	բն:
ԱՇ գթայ՝ հայրն ՚ի յոր	դին:
սէրըն հատած՝ մարմնակա	նին:
ԱՇ տուր՝ կայ ոչ առ	նուլ.
բանն կապած՝ է հռետո	րին:
ԱՇ արքայ՝ ոչ թագա	ւոր. <u>ջե</u>
իշխան ըրկայ՝ յայն համա	րին:
ԱՇ հըզօր՝ ոչ զօրա	ւոր.
ոչ մարտական՝ պատերազ	մին:
ԱՇ կաշառ՝ թագաճո	րին.
ոչ աշառուք՝ դատաստա	նին:
ԱՇ մեղայ՝ ոչ թողու	թիւն.
ոչ ողորմի՝ ջարագոր	ծին:
ՎԻՆԵ՝ ազգ ըստ ազ	գի.
ցեղե՝ ՚ի ցեղ՝ նահապե	տին:
ԴԱՐՆԵ՝ անդ օրի	նակ.
ԹԵ ոք գործեալ՝ այժմ ըզ բա	րին:
ԼԻՆԴ լեզուք՝ ըն սուր կա	պին.
Ճարտարասանք՝ ըն կակա	նին:
ԼԻՆԴ խաբօղք՝ ըն խափա	նին.
ամբարտաճանք՝ ըն խոնար	հին:
	ԼԻՆԴ

Անդ մատնօղքն՝ ՚ի վայր հայ ին.
 անպարտականքն՝ ամպովք թըռ չին:
 Անդ առատքն՝ զուարթաս ցին.
 խողքըն խեղդած՝ կոծ երե սին:
Հ Անդ արդարքն՝ յաջոյ դա սին:
 մեղուցելոց՝ ջոկն յահե կին:
 Անդ դողան՝ դասքըն վէ րին.
 անպարտական՝ դատաստա նին:
 Յահե՝ աստուածայ ին.
 դատաստանաց՝ ըն զարհու րին:
 Ա առեալ՝ հուր գեհե նին.
 ջոկ երամակ՝ ըն վիշա պին:
 Արդանց՝ ըն զազըռ թեանց.
 խաւարային՝ չար հրեշտա կին:
 Դատի՝ անդ դատաս տան.
 եւրաքանչիւր՝ չարագոր ծին:
 Կաղցեայ և դուք՝ չետուք ու տել.
 օտար էի՝ և ՚ի բան աին:
 Ա երկաց՝ ոչ ծածկո զին:
 ոչ ծարաւեաց՝ արբուցո զին:
 Երթայք՝ յինէն աւ սէ.
 յոր պատրաստեալ լեգէօ նին:
 Ա եր

Արդ զայս՝ լուտեալ դո	զամ.
և սարասպիմ՝ հոգեվա	ըն:
Պատե՝ զիս արհա	կիրս. ջձ
և տատանիմ՝ ՚ի տապա	նին:
Եւ արդ կամ՝ ահաբե	կեալ.
յորժամ միշեմ՝ զօր վախճա	նին:
Եւ սուտ՝ եմ զըմբա	զած.
՚ի կենցաղումն ըս ցաւա	գին:
Սուտ խաբած՝ չար պատրա	նօք.
և մեծութեամբ՝ որք սովո	ըն:
Ո՞չ եկացքն՝ ում յաջո	զի.
յածային՝ կոչնակա	նին:
(Օրհնեալ ըք հօրն իւ	մց.
ժառանգեցէք՝ զանանց բա	ըն:
Այլբաղում՝ բան գովու	թեան.
զոր առ նոսա՝ բարբառե	ին:
Քաղցեայ և ինձ՝ ետուք ու	տել.
զորբս և ըզ մերկս՝ զգեցուցո	զին:
Ծարաւ՝ և արբու	ցիք.
Տեռաւ՝ որաց՝ ժողովո	զին:
՚Ի բանտին՝ եկիք ա	ոիս.
բարեաց բոլոր՝ խորհեցո	զին:
	Եւ յժմ

ԸՆ Այժմ անկեալ՝ կամ առա ցի.
 Վըրկիչ արա՝ ինձ յայն բա նին:
 Եւ լըսեա՝ աղացա նայ.
 Մըրբոյ կուսին՝ քո ծընո ղին:
 ՚Ինա՝ ապահի նեալ.
 Կամ առաջի՝ քո տաճա ըին:
 Կաթին՝ արբուցո ղին.
 և սուրբ ստեանց՝ դիացուցո ղին:
 Օխագօղ՝ արեգա կտնդ.
 արդարութեան՝ զքեզ կըրո ղին:
 Եւ սյոց՝ ըւ վէրա գոյն.
 զոր յիշեցաք՝ ըն վերը տին:
 Աըրբոց՝ նահապե տացն.
 ՚ի յադամայ՝ որք անուա նին:
 Ա. յլոց՝ ըն նախա հարց.
 Հայրապետացն՝ որք ըստ կար գին:
 ՚Ի ասուց՝ մարդարէ ից.
 առաքելոց՝ ըստ վիճա կին:
 Ապօւր՝ հայրապե տաց.
 կրօնառորաց՝ ձրգնաղգե ցին:
 ու Ճըմարիտ՝ վըկայե լոց.
 նահատակաց՝ դասքըս դա սին:
 Եւ

Եւ բոլոր՝ կամարա	ըաց.
որ յադամայ՝ 'ի մեզ հա	սին:
Այլոց՝ ամենե	ցուն.
ներօղ լսուա՝ տէր գրիգո	ըին:
Եւ յիս՝ դարձի՛ր բա	ըով.
այժմ և 'ի յելս՝ իմ վախճա	նին:
Պահեա՝ խաղաղու	թեամբ.
զիս հաւատով՝ 'ի քո բա	նին:
Եւ յաւուր՝ վերջի տօ	նին.
որպէս և գրեալ՝ եմ վերըս	տին:
Արա՝ ողորմու	թիւն.
տեղի՝ 'ի քո՝ առագաս	տին:
Եւ քեզ փառք՝ և գոհու	թիւն:
ընդ հօր պատիւ՝ 'ի սուրբ հո	գին:

- Ա**ղատիլն մովսեսի 'ի գետոյն 25:
 Ա Հագնութի դատաստանին այ 96:
 Ա շմելն քսի 'ի պարտիզի 64:
 Ա յլակերպիլն քսի 'ի լեառն թա'' 54:
 Ա նապականութին այ 09:
 Ա նորադառնալն յորդանանու 31:
 Ա նիծանելն այ զադամե զկին հը 15:
 Ա նորակութին այ 10:
 Ա նքանակութին այ 11:
 Ա ռաքելն քսի զառքեալսն 'ի քա'' 48:
 Ա ժային կատարելութիքն 08:
 Ա րդարութի ահեղդատաստանին 95:
 Ա րկանիլն երից մանկանց 'ի հնոց 38:
 Ա րձակիլն սիմէօնի 'ի կենացս 44:
 Ա ւանդելն քսի զնոր օրէնս 49:
 Ա ւանդելն քսի զհոգի իւր 'ի ձե'' 75:
 Ա ւետարանելն կանանց զյարութին 78:
 Ա ւետելն հրեշտակապետին մար'' 39:

Բ

Բ ազմիլն քսի յընթրիս 'ի վերնա'' 62:

Բ եւ

Բաւեռին քսի 'ի վը խաչախայ'" 71:

Բժշկելն քսի 'ի ծնէ կոյրն 58:

Գ.

Գալուստ հոգւոյն նըյ 'ի վերնա'" 82:

Գանիլն քսի 'ի հերովդեսէ 70:

Գնալն քսի 'ի հարսանիս 69:

Գուշակելն յովսեփայ զառին 23:

Դ.

Գառնալն յակոբու 'ի հայրենիս 21:

Գատիլն քսի յատենի կայիս" 67:

Գաւանութին հաւատոյ 90:

Գնելն այ զադամ 'ի դրախտի 13:

Ե.

Երգելն դաւթի զապմաս 33:

Երեիլն քսի աշակերտացն դրօքն 80:

Երեիլն նյ աբրահամու 17:

Երեիլն այ մովսեսի 'ի մորենւոջ 26:

Երեիլն հրեշտակին զաքարիայ 40:

Երեիլն յսի մարիամու յետ յար" 78:

Երեիլն կղեովպանց 'ի ձանապարհ 80:

Երիցս ուրանալն պետրոսի զքս 66:

Երկնչիլն 'ի դատաստանէն այ 97:

Օ

- Օ անազան կուռք կործանեալք 85:
 Օ անազան տանջանք առաքելոց 87:
 Օ անազան ճգունք անապատաւո 88:

Ը

- Ըմբռնելն բարեխօս զմբս 99:
 Ըմպելն քնի զքացախ խառնեալ 73:
 Ընծայաբեր լինիլն երից թագա" 42:

Լ

- Լնանիլն աշակերտաց տն հոգ" 83:

Խ

- Խստիլն ևայի յօձէն 14:
 Խստառակելն քնի զսատանայ 74:
 Խւղդամահ սատակիլն յուղայի 70:
 Խնդրելն պետրոսի երիս տաղա" 55:
 Խոստովանիլն դիմաց զքս որդի 51:

Ծ

- Ծռանիլն սառայի զիսահակ 18:
 Ծռանիլն յովհաննու մկրտչն 41:
 Ծռանիլն յնի փրկչն 42:

Կ

- Կախելն զանդամալուծի զցուոցն 53:

Օ

Կանգ

Կանգնելն յակոբու զարձանն օձ"	22:
Կապելն եղիայի զերկինս	35:
Կանգնիլն ահեղ դատաստանին	94:
Կենդանի նահատակուի լուսա"	80:
Կերակրելն քսի սակառուք բիւ"	52:
Կոտորիլն մանկանց՝ի հերովդեսէ	43:

Հ

Հակառակիլն փարառօնի մովսէսի	27:
Համբառնալն քսի յերկինս	81:
Հատանելն պետրոսի զունկն մաղ"	65:
Հերձուլն մովսէսի զկարմիր ծով	28:
Հրաշքն քսի առ ախտամէտս	50:

Մ

Մատնելն յուդոյի զքս	61:
Մարտիրոսանալն առաքելոց	86:
Մարտիրոսանալն երեւելի հայրա"	88:
Մկրտիլն քսի՝ի յօհաննէ	46:

Յ

Յառնելն քսի՝ի մեռելոց	77:
Յառնելն մեռելոց ճայնիւ հըել"	93:
Յարուցանելն քսի զղաղարոս	58:
Յկարադրիլն եջմիածնի մեռ"	91:

Հ

Ե ինելն սողովմոնի զտաճարն նբ 33:

2

Չորացուցանելն քսի զթղենին 59:

Պ

Պատառելն Եղիայի զյորդանան 36:

Պատարագելն աբրահամու զորդի 19:

Յ

Յ աղխելն քսի զգլուխ վիշա" 47:

Յ Հեղեղաւ ապականելն այ 19:

Ա

Ատեղծանելն զլուսաւորս Երկ" 91:

Ա

Ա ախճանին լուսաւորչին մերոյ 91:

Ա աճառելն զյուլսէփի Եղիպտաց" 32:

Ա անելն քսի զհատավաճառն 58:

Տ

Տալն քսի զթացեալ պատառ յու" 63:

Տնկելն այ զդրախտն աղին 12:

Փ

Փոխիլն մովսէսի յաստեացս 30:

Փրկիլն աջակողմեան աւաղակին 72:

Ուհնիլն յակոբայ իսահակայ խաբ" 20:

Ծ

առ սկսուածոյ բանի գրքոյս
այսորինկ , կօչեցեալ պաշտելի
անուամբս Յօն որդի՝ թէպէտ
յառաջքան զայս քանիցս անգամ տը
պէտէ , բայց 'ի ժամանակին յայս մէ-
րում յաղագս սպառեալ լինելոյ և
հաղին ուրեք գտանելոյ նոցին , նոյն
ինքն փրկիչ և կենարարն մեր միածին
Յօն որդին շարժեաց զկամն և զոիրտ
մերս բարեսէր իշխանին մհանի աբրա-
համ ամիրայի բարերարել ազգին իւ-
րոյ վերստին տպագրութե ևս յայս
նուագ :

Որ ևնա ըստ ազգասէր բարուց իւ-
րոց ապահնեալ 'ի նպաստ գերամա-
քուր աղօթից սբյ հօրն մերոյ 'Ա, եւ
սիսի շնորհալոյն՝ եկաց արդեամբ և
որ 'ի պէտս են՝ ամ հոգաբարձութե ,
ետ տպագրել զսոյն , և 'ի սմին յա-
նելել ևս զտաղաճախութի երանելի
առն

առն Վարիգորի մագիստրոսի և մեծաւ
նուն հւետորի, ՚ի վայելումն մանկանց
Եկեղեցւոյ և ՚ի յիշատակ իւրա

Աւրեմն խնդիր է ՚ի ձենջ սիրելիք
մեր յիշել ՚ի մաքուր մաղթանս ձեր զ՚ի
վեր անդ յիշեալ զայրն բարեպաշտ ը
որում և ոոպ ինքն զբարեպաշտ ծնօղ
նորին՝ թերզեանց սարրաֆ հանգուցել
մհսի Յօհանն՝ և զյարգի եղբայր նո
րին հանդուցեալ ղաղարն՝ նաև զայնո
սիկ՝ որք արդ այժմ են կենդանի,
մայր նորին մհսի աննա տիկինն՝ և
զեղբայր նորին մհսի երամն, և զեղբօր
որդիքն նորին գասպարն, սահակն, մհսի
նորուկն, և զէորգն, հանդերձ այլ ամ
կենդանեօք և ննջեցելովք։

Հուսկ յետոյ ընդ որոց և զիս յեւ
տինս զարբագրող սորին Խաչոր
ասլանեան անուամբ և եթ դպիրս։ և
դուք որ յիշեքդ յիշեալ լիջեք ՚ի քնէ
այ մերմէ ։ | մէն,

